

SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS

HOTELIER ET RESTAURATEUR DE HONGRIE • UNGARISCHER HOTELIER UND GASTWIRT

A BUDAPESTI SZÁLLODÁSOK ÉS VENDÉGLŐSÖK IPARTESTÜLETÉNEK, A MAGYAR SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK ORSZAGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA

Organe et propriété du Syndicat
des Hoteliers et Restaurateurs
de Budapest.

SZERKESZTI — REDIGÉ PAR
BALLAI KÁROLY.

Organ und Verlag der
Budapester Hoteliers- und
Gastwirtegenossenschaft.

SZERKESZTŐSÉG (REDAKTION): BUDAPEST, V., FERENC JÓZSEF TÉR 5. • TELEFON: AUTOMATA 811—52.

Adóközösségünk és Ipartestületünk valamennyi tagjához!

Adóközösségünk f. é. május 1-én második évét kezdi meg.

Tisztelettel közöljük, hogy a második adóközösségbe már lehet tagul jelentkezni akár személyesen az Ipartestületben, akár írásban.

Felhívjuk tehát t. tagjainkat, hogy tagságukat újítsák meg, az Ipartestület azon t. tagjainak, akik még nem léptek adóközösségünkbe, ajánljuk, ha adóterheiken enyhíteni akarnak, tömörüljenek adóközösségünkben.

Adóközösségünk működéséről negyedévente a legnagyobb nyilvánosság előtt számoltunk be; hivatásáról, jelentőségéről és előnyeiről pedig számos alkalomkor nyilatkoztunk szóval és írásban úgy, hogy fölöslegesnek tartjuk, hogy mi erről bővebben szóljunk.

Csupán megemlítjük, hogy az adóközösség nemcsak védelmet nyújt tagjainak, nemcsak az üzletvezetés békebeli feltételeit biztosítja az által, hogy a tagok üzleteit mindennemű forgalmi- és fényűzési adó ellenőrzés és vizsgálat alól mentesíti, hanem e nemű adójukat lényegesen csökkenti.

Adóközösségünk tagjai az előző évi adóbefizetéseik alapján megállapított adóalapból 22%-os kedvezményt kapnak, amelyből 10%-ot a kivetésnél előre levonunk, a fönmaradó 12%-ot tartalékoljuk, amelyet az adóközösségi év végén egy összegben fizetünk vissza. Pl. az első évi tagok tartalékalapját lelkiismeretes és célirányos adminisztrációval sikerült megóvni nagyobb veszteségtől úgy, hogy ez a tartalékalap nem egészen 1% hiányával kerül visszafizetésre.

Még ha megemlítjük, hogy adókedvezmény és átalányozás a jövőben az adóközösség keretén kívül már nem lesz, azt hisszük, röviden bár, elmondtuk mindazt, amit az adóközösség intézményéről tudni kell.

A belépési nyilatkozat az 1927. és az 1928. évi forgalmi statisztikai ívvel együtt az adóközösség irodájában átvehető. Kérjük a jelentkezőket, hogy a forgalmi statisztikát pontosan kitölteni szíveskedjenek, mert annak fontos és gyakorlati célja van.

Budapesti kartársaink mindegyikének az adóközösségben van a helye: jelentkezzenek!

Budapest, 1929. február hó 15-én.

Ballai Károly
titkár.

Bandl Ferenc
elnök.

A mi naptárunk.

1929 Február 16 Szombat		25 Hétfő	
17 Vasárnap		26 Kedd	
18 Hétfő		27 Szerda	Este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Klein Jánosnál (IX., Közraktár-uca 10.)
19 Kedd		28 Csütörtök	Délelőtt 11 órakor a segédvizsgálóbizottság ülése az ipartestületben. Az 1928. évi keresetről, jövedelemről és vagyonról bevallás benyújtása.
20 Szerda	D. e. 10 órakor békeltető bizottság ülése az ipartestületben. Este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Schmidt Jánosnál (VIII., Szerdahelyi-uca 28.)	Március 1 Péntek	D. e. 10 órakor Gundel János és Kommer Ferenc emlékét ápoló asztaltársaság összejövetele Patat Lajosnál (IV., Kossuth Lajos-uca 5.)
21 Csütörtök	A járdafoglalási engedélyek 28-áig a kerületi előljárási ügyekben kérelmezendők. A X. ker., választmány ülése d. u. 4 órakor Horváth Mihálynál (X., Külső Jászberényi-út 47.)	2 Szombat	
22 Péntek	Este 8 órakor vendéglősök vacsorája Biró Dénesnél (IV., Vámház-körút 16.)	3 Vasárnap	
23 Szombat		Hétfő 4	Az adóközösségi tagok befizetésének utolsó előtti napja.
24 Vasárnap		5 Kedd	Délután 4 órakor az előljárási ügy rendes havi ülése az ipartestületben. D. e. 10 órakor békeltető bizottság ülése az ipartestületben.
		6 Szerda	Este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Klemencz Frigyesnél (I., Döbrentei-tér 4.)

Az Első Magyar Részvény Serfőzde

PARACELSUS SÖR-E

Kapható — míg a készlet tart — hordókban és palackokban. **Nagy tápértékű barna idénysör!**

PETAR KOSTIC-féle valódi karlócai ürmös ismét kapható!

100 literen felüli hordóvételnél pr. lit. P **3.84**
100 literen aluli hordóvételnél (legálább 50 liter) pr. lit. P **3.92**
50 literen alul demijohnban pr. lit. P **4.—**
(Ezen árakban a hordó, illetve demijohn ára nincs benne)

1 lit. üvegben (üveggel együtt) pr. üv. P **4.30**
1/2 lit. üvegben (üveggel együtt) pr. üv. P **2.40**
(Kötelezettségnélküli áraink fényüzési adóval együtt értendők.)

Vezérképviselőt és lerakat:

VENDÉGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R. T.

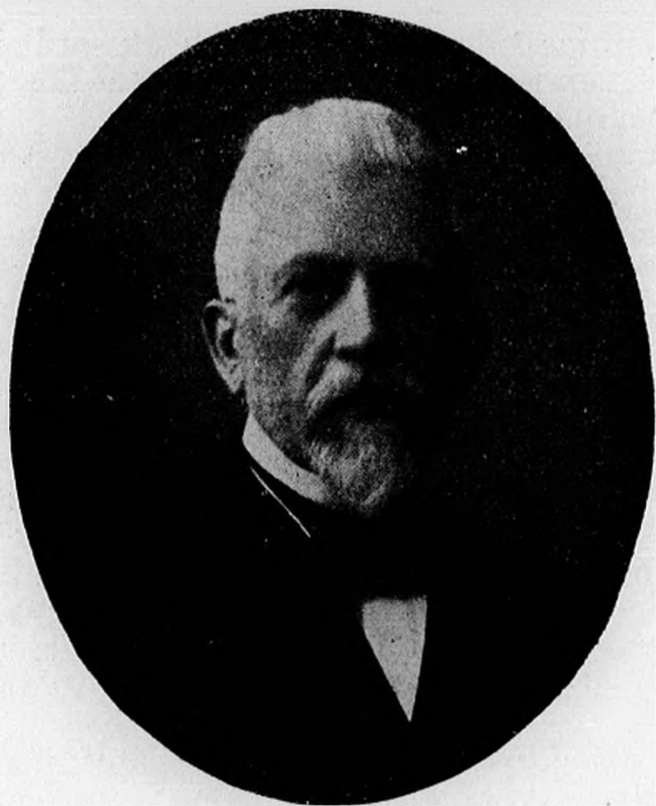
Budapest, IV., Vámház körút 8. Telefon: Aut. 833-80 (üzlet és raktár) aut. 845-15, aut. 845-16.

Közleményeinket csak a forrás megnevezésével lehet átvenni.

MAGYAR

SZÁLLODÁS ÉS VENDÉGLŐS

Palkovics Ede

Koporsója fölött elmondotta:
Gundel Károly.

Tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Ebben a gyönyörű téli napsütésben mintha meg akarna állni szívünk verése, elhalkul szavunk, megnehezedik lélekzetünk e koporsó feliratának olvastán:

„Palkovics Ede, élt 71 évet.“
Igaz ez? Lehetséges ez?

Igaz-e, lehet-e, hogy Ó fekszik itt előttünk e koporsóban: mereven, bénán, halálradermedten — Ó, ki még az imént velünk élt, velünk küzdött, harcolt, loholt; velünk remélt, velünk bizott egy szebb, egy jobb jövőben, korát meghazudtoló frissességgel, ősz fejjel is fiatalon?

Ne álltassuk magunkat: igaz!

Bármennyire fájjon is, bárhogya hasogassa szívünket-lelkünket, bármennyire akarjunk is nem hinni a valóságnak: lehajtott fővel, fájó szívvel bele kell nyugodnunk: Ó nincs többé!

A jó Isten adta, a jó Isten elvette...
Legyen áldott szent neve érette!

A magyar fogadós és vendéglős karnak és minden intézményének gyászát, fájdalmát és koszorúját hozom a koporsóra.

Néhány szomorú téli lombot koszorúba fontam, néhány, a fájdalom bódulatában fogant, gondolatban szegény szórögöt, amelyet koporsójára dobok búcsúzóul.

Amilyen könnyű lenne búcsúztatni, érdemeiket összehordani, egy élet mérlegét a halál küszöbén kedvezően megfesteni akkor, ha ez az élet igazi teljesítményekben szegény, tartalom nélküli lett volna s csak külsőségekben mutatott volna sikereket, olyan nehéz parentálni, mikor igazi érdemet, nem külsőségekben, de a való, eleven életben lüktető sikert, célkitűzésben és célelésben egyaránt eredményes munkásságot kell méltatnom.

Palkovics Ede életének mérlegét nem e koporsó mellett és nem mi állapítjuk meg.

Az Ő élete fényes és sok időre élő példaadás.

Fenséges példája a tehetség és a munka, az emberi jóság és szívemesség soha nem pusztuló értékének és örökkön élő, osztályharcon és uralmon túlemelkedő győzelmének!

Ugy indult mint szegény árva, szegény árva kis szakácsgyerek s nem vitte előre más, sem több, sem kevesebb, mint szakmájának szeretete, a hivatásának és hivatottságának teljes átérzése, a tehetsége és a szorgalma!

És hová vitte?

Az elismertségnek és közbecsültségnek legmagasabb csúcsára. Nemcsak, hogy minden polgárok elseje: az államfő diszítette elismerésének pálmájával, hanem ennél talán még nagyobb, de mindenestre sokkal ritkább kitüntetés érte, mikor kartársai, osztályosai emelték önként, benső elismeréstől sugallva maguk fölé s vallják nagymesterüknek.

Ennél többet, ennél szebbet, nehezebben elérhető senki fia ki nem küzdhet semmiféle pályán!

Múlandó az emberi lét s mi is, akik a koporsót fájdalomtól eltelten körül álljuk, múlandók vagyunk. A jövő nemzedék iránt tartozó kötelességünk, hogy számukra Palkovics Ede életének egy nagy tanulságát és legnagyobb érdemét leszögezzük.

Tanulsága ennek a sajnos immár befejezett életnek az, hogy ma is és ma talán inkább, mint valaha, minden kis közkatona tarsolyában hordja a marsalbotot.

A legnagyobb érdeme a sok közül, hogy mint mesterségének, iparának kiválasztott és művészé finomodott művelője, a világot uraló francia kulináris művészetét és a magyar konyha kissé rusztikus, anyagában sokszor túlnehéz mivoltát összeegyeztetni és közös platformra hozni tudta.

Az ő iskolája tanítómesterének, id. *Marchal* Józsefnek házában a klasszikus francia konyha iskolája volt.

Amit Ő alkotott, ennek a nemes iskolának alapján az az, amit ma kulturált magyar konyhának vallunk; az, ami szépen fejlődő, idegenforgalmunknak egyik elismerten legerősebb pillére: a magyar

vendéglői konyha. Ami ma ebben a világhíres magyar konyhában francia és tisztán francia: az id. *Marchal Józsefé*, ami benne magyar s a francia konyhán finomultan mégis magyar az elvitathatatlanul *Palkovics Edéé*.

Sokat, nagyon sokat kellene még elmondanom Rólad!

Szakiskolánk körüli érdemeidről, testületünk kebelében végzett ernyedetlen munkásságodról, beszerző csoportunk alapítása és fejlesztése érdekében végzett fáradozásaidról és egyéb tevékenységeidről kellene még szólnom, amelyek mind a Te önzetlenséged és fáradhatatlanságod bizonyosságai lennének.

De nem tartóztatlak tovább immár rövidre mért földi utadon nemesszívű, aranyoskedélyüatyai Barátunk. Menj erre a még pár rófnyi útra a mi gyászunktól, fájdalunktól és őszintén átérzett kegyeletünktől kísértén a Mindenható rendelése szerint.

Mi — Trianon utáni szomorú magyarok — hozzá vagyunk edzve ahhoz, hogy veszítsünk. Mégis a Te elvesztésed nagyon-nagyon fáj nekünk és ezt a fájdalmat csak az a tudat enyhítheti, hogy életed munkája nem volt elfecsérelt, megmarad nekünk és maradékainknak, mert tanítványaidnak s azok tanítványainak hatalmas serege élteti, őrzi s plántálja tovább!

Köszönjük a jó Istennek, hogy éltél!
Köszönjük Néked, hogy nekünk éltél!

Nem éltél hiába!

Ezzel a megállapítással, ezzel a babérgallyal tartozunk Néked. Ezt hoztuk Néked, ezzel búcsúzunk Tőled, fájó szívvel, könnyes szemmel, elfülő szóval! nemes, öreg Barátunk, Palkovics Ede!

Isten veled!
Nyugodjál békében!

Palkovics Ede emlékezete.

Irta: **Konta Jenő,**

a Vendéglősök Beszerző Csoportja rtg. ügyv. igazgatója.

Még nincs négy hónapja, 1928. október 28-ikát jelezte a kalendárium s a Vendéglősök Beszerző Csoportja Rt. elnöksége és tisztviselői kara részéről engem ért az a megtiszteltetés, hogy *Palkovics Ede* öméltóságát 70 éves születésnapja alkalmával, mint a nála megjelent küldöttség szónoka, felköszöntöttem.

Beszerző csoportunk 11 éves története elevnedett meg, a bölcsőtől jelenlegi nagyságára való emelkedéséig. A megalapítás nehéz munkája, melyből, mint alapító elnökünk, vette ki részét, a háborús és háborút követő nehézségekkel küzdő megalapozás tevékenysége, majd a konszolidáció jegyében indult, de magángazdaságilag súlyos megpróbáltatások elé állított legutóbbi évek, melyek azonban vállalatunk történetében a különféle gazdasági nehézségek ellenére a fokozatos fejlődés útjára való térést jelentettek s mely munkából, mint vállalata-

tunk igazgatósági és végrehajtóbizottsági tagja, szintén oroszánrészt fejtett ki.

Még annak sincs négy hónapja, hogy a Nemzeti Kaszinó külön termében tiszteletére megtartott banketten összejöttek a barátok, tanítványok és ismerősök és a szónokok felköszöntőikkel szebbnél-szebb virágokat kötöttek bokrétába, mely bokrétából alig hiányzott valami, hiszen a szorgalmas, ambiciózus tanítványtól a nagymesterig szólt a megemlékezés. Örömmel és lelkesedéssel ünnepeltetett a Nesztor, a vendéglősipar egyik büszkesége.

S ime, még el sem hervadhattak a megemlékezések virágcsokorba font szimbólumai, már is felváltották azokat a koszorúk, a megnyilvánuló óriási részvét néma kifejezői. Az öröm helyét elfoglalta a bánat.

Palkovics Ede elköltözött az élők sorából, nagy kárára a vendéglősiparnak és a vendéglősipari intézményeknek.

Különös egyéniség volt. A saját erejéből küzdötte fel magát, hirnevét és tekintélyét kizárólag munkásságával és kitartással párosult szorgalmával vívta ki. Amidőn, mint tekintélyes polgár, visszavonult iparától, akkor sem szakította meg iparával a szoros kapcsolatot, sőt mind a vendéglősipar hivatalos testületében, mind a vendéglősipari intézményekben továbbra is élénk, aktív tevékenységet fejtett ki s azok érdekében bátran síkraszállt.

Bár magas kitüntetéseire mindig büszke volt, soha, senkivel sem éreztette a kitüntetése következtében elnyert társadalmi különbséget, mindhaláláig büszke *polgár* maradt, aki tekintélye gyarapodását iparára, az iparához tartozó intézmények és kartársai érdekeinek előmozdítására gyümölcsöztette.

Sokszor kísértem őt el nehéz problémákat megoldó útján, akkor is, amikor nem az összeség, hanem az egyének ügyes-bajos dolgairól volt szó és állíthatom, hogy sohasem azt nézte, hogy egy kis vendéglős vagy egy nagy szállodás érdekeiben jár el, hanem mindig a kartársi szolidaritás eszméje lebegett előtte.

E lap szükre szabott terjedelme nem engedi meg a bővebb jellemzést, de egy tényt az előbbiekkal kapcsolatban még felemlíteni kívánok. Ezzel is tartozom az ő emlékének és ez az, hogy nemcsak akart, hanem tudott és szeretett segíteni Kartársain.

Palkovics Ede eltávozott körünkből, most már az ő szelleme is bevonult a magyar vendéglős Panteonba, lelke elszállt az elköltözött többi szállodás és vendéglősipari nagyokhoz és most már ő is velük együtt várja hazánk feltámadását, amely ipara eljövendő szebb boldogulását is jelenti s ha trianoni köd el fog oszlan az országhatárokról, úgy egy szebb jövő fog az ő iparára is köszönteni s akkor az ő szelleme is mint vezéresillag fogja mutatni a helyes, kipróbált utat azok számára, akik az ő pályáján keresik boldogulásukat.

Emlékét barátaival, tanítványaival és ismerőseivel együtt hálás kegyelettel fogjuk megőrizni.

TOVÁBBKÉPZÉS

Továbbképző előadások a szállodások és vendéglősök részére.

Mindnyájunk előtt ismert az a mozgalom, amelyet Ipartestületünk vezetősége indított meg abból a célból, hogy iparunkban dolgozó alkalmazók és alkalmazottak egyaránt tájékozódhassanak arról a haladásról, ami iparunkban az utolsó évtizedben tapasztalható. Felhívjuk összes kartársaink figyelmét ezekre az előadásokra, amelyeket iparunk kiválóságai tartottak és tartanak azzal a nemes szándékkal, hogy az önművelést és ismeretek gyűjtését könnyűvé tegyék mindazok számára, akik elmaradni nem akarnak, akik tudásukat könnyű úton fokozni akarják!

Az eddig végzett ezirányú munkáról úgy alkothatunk magunknak képet, ha felsoroljuk azokat az előadásokat és előadókat, akik magas színvonalú előadásaikkal az ipari haladást, önművelődés lehetőségét igyekeztek szolgálni!

A lezajlott első szemeszterben előadást tartottak: *Marencich Ottó*: „A szállodaüzem vezetése és szervezete“ címen; *Sturza Károly*: „A diétás konyha“ címen; *Keszey Vince*: „Az amerikai szálloda és éttermi viszonyok“ címen; *Patat Lajos*: „Bankett“ címen; *Fuchs Elemér*: „Külföld borai“ és „Franciaország borászata“ címen; *Kurtz Béla*: „A szálloda általában“ címen; *Kutassy Lajos*: „A nyári üzem vezetése és szervezete“ címen; *Ballai Károly*: „Fejezetek iparunk régi multjából“ címen; *Löhnert Mátyás*: „Az ésszerű táplálkozás és a modern konyhatechnika“ címen; dr. *Kritsfalussy István*: „A tea, mint élvezeti szer“ címen. Az előadások legtöbb esetben sorozatosak voltak és már ebből is tájékozódhatunk arról az értékes és komoly munkáról, amelyet Ipartestületünk végez abból a szempontból, hogy tagjai és alkalmazottjai részére a továbbképzés és ismeretgyűjtés lehetőségét komolyan megalapozza!

Ezeket az előadásokat Ipartestületünk állandósítani akarja és mindent elkövet arra, hogy azokat népszerűsíteni tudja. *Március hó elsejétől kezdődőleg* új előadási sorozat kezdődik, amelyen az előbb említett urak részben tovább folytatják előadásukat, részben új előadókkal kibővülve igyekezni fognak nemcsak az elméleti ismeretek, de a gyakorlati kérdésekben is újat és érdekeset nyújtani mindazoknak, akik iparunkban haladni és fejlődni akarnak; avagy kis fáradsággal értesülni akarnak arról a haladásról, amit iparunk mutat!

Egyelőre a *március havi programot* adjuk és tesszük közzé!

Március hónapban előadást tartanak:

Kurtz Béla: „A szálloda általában“ címen március 4-én d. u. 5—6-ig.

Reichhárdt György: „A francia rendszer az étteremben“ címen március hó 6-án, d. u. 5—6-ig.

Löhnert Mátyás: „Az ésszerű táplálkozás és a modern konyhatechnika“ címen március 8-án, d. u. 5—7-ig.

Kurtz Béla: „A szálloda általában“ (Anyagvizsgálat, szönyegek.) március 11-én d. u. 6—7-ig (folytatás).

Dr. Stein Sándor „A propaganda“ címen március

13-án, d. u. 6—7-ig.

Löhnert Mátyás: „Az ésszerű táplálkozás és a modern konyhatechnika“ (folytatás) március 15-én d. u. 6—7-ig.

Ballai Károly: „Fejezetek iparunk régi multjából“ március 18-án d. u. 5—7-ig.

Marencich Ottó: „A szálloda és éttermi üzem szervezete“ március hó 20-án, d. u. 5—7-ig.

Gundel Károly: „A vendéglősipar mai helyzete és jövője“ március hó 22-én, d. u. 6—7-ig.

Az ésszerű táplálkozás és a modern konyhai technika.

Iparunkban jól ismert és szaktekintélynek tartott *Löhnert Mátyás* kartársunk január hó 25-én megtartott bevezető előadása után nagy érdeklődésre számot tartó előadássorozatot fog tartani, március hó 8-án 5—7-ig; 15-én 6—7-ig; április hó 5-én 6—7-ig; április hó 12-én 5—7-ig. Mindnyájunk előtt ismeretes *Löhnert Mátyás* „Terra incognita“ című munkája, amellyel annak idején pályadíjat nyert és amely az ésszerű táplálkozás és a hozzá alkalmazkodó konyhaművészet kérdésével behatóan foglalkozik.

Ezt a kérdést öleli fel most a neves szerző, de természetesen a modern haladás kérdéseivel és eredményével kibővítve. A fehérje, zsír és szénhidrát-tartalmú tápanyagok kérdése — főleg a mai diétás táplálkozás követelményei mellett — sok újat követelnek meg a vendéglőstől és a szakésművészet hivatásos mestereitől. Természetes tehát, hogy e téren a haladás elől, az újabb tudásbeli eredmények elől elzárkózni struccpolitika volna. A tudatos táplálkozás és a táplálékok vitamintartalma ma már az egész táplálkozási berendezésünket alapjában megváltoztatta. Ezekről tudomást szerezni elsősorú érdek, amely iparunknak haladását és kialakulását a közeljövőben legközvetlenebbül érinti. Előadónk foglalkozni fog a mai konyha étel- és ármegállapítás súlyos problémájával, amelyet a követelményeknek megfelelőleg átformálni szükséges, mert ezt a haladó kor követeli meg iparunktól. Mindezek alapján felhívjuk kartársaink figyelmét a jelzett előadásokra, amelynek idejét később is közölni fogjuk.

HIVATALOS ÜGYEK

Szerkeszti: *Hucskó Mihály* titkár.

Ipartestületünk VIII. rendes közgyűlése.

Lapunk legutolsó számában kimerítően foglalkoztunk azzal a problémával, a kézműiparosság országos jellegű központi szervezkedésével, amelynek tárgyában a kereskedelemügyi miniszter úr az ország ipartestületeit közgyűlésre hívatta össze. A miniszter a már kimerítően ismertetett rendeletében kikötötte, hogy a közgyűlés a kézműves szervezkedés módjáról érvényes határozatot hozhasson a tagok egy negyedének jelenléte szükséges. Dacára, hogy mulasztás nem terhel bennünket a propagandában, sőt tagjainkat névre szóló meghívóval is meginvitáltuk közgyűlésünkre, sajnos, az akkor kibontakozó influenzajárvány lehetetlenné tette azt, hogy a szükséges 350 kartárs megjelenjen s

BERKEL gyorsmérleg sonkavágógép
elismert világmárka

„BERKEL“ Budapest, VI.,
Teréz körút 3.

minthogy csak 160-an jöttek el, a január 30-ára egybehívott közgyűlést nem volt módunkban megtartani. Alapszabályaink értelmében 15 napon belül újra meghirdettük közgyűlésünket, amely azután a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes volt. Sajnos, e közgyűlésen még kevesebben jelentek meg, legtöbbjük betegségük miatt kényszerült távolmaradni.

Egyébként a február hó 8-án megtartott közgyűlésünkről a következőkben számolunk be:

*

Keszey Vince elnök 4 órakor megnyitja a közgyűlést, üdvözlővén amegjelent tagokat, *Glück* Frigyes kormányfőtanácsost, diszelnököt, dr. *Petrík* Béla iparhatósági biztost, *Molnár* Sz. Dezső ügyészt s bejelentette, hogy a január 30-ára egybehívott közgyűlés határozatképtelen volt, mert csupán 160 tag jelent meg, már pedig a kereskedelemügyi miniszter rendelete megkivánta, hogy e közgyűlésen legalább a tagok egynegyede jelen legyen. Ugyanis e közgyűlésen határozni kellett volna a kézműiparosság szervezkedési módjáról, a rendeletében megadott kérdések szerint.

Minthogy tehát a közgyűlést határozatképtelensége miatt nem lehetett megtartani, alapszabályainknak megfelelően 15 napon belül a mai napra szabályszerűen újból összehívta a közgyűlést, mely a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

Mielőtt a napirendre térnénk, megemlítem, hogy a fürdőtörvényjavaslat tárgyalása során az országgyűlésen két ízben is igaztalan támadásban részesült iparunk. Nevezetesen *Csontos* Imre képviselő olyan kijelentéseket tett, hogy a vendéglősök drágán mérik a bort, azonkívül nem tiszták, holott a képviselő úr nagyon jól tudhatja, hogy mind a vidéken, mind a fővárosban is kapható 80—100 fillérért bor, mert az természetes, hogy a márkás borok ennél drágábbak s valótlán az, hogy azt a vendéget, aki nem fogyaszt bort vagy sört, nem szolgálják ki kellő figyelemmel. Hiszen üzleteinkbe a mai gazdasági pangás idején örülünk, ha szerényen fogyasztó vendég is betér. Továbbá, ha akadna is egy-egy elhanyagolt vendéglőhelyiség, még sem lehet ez alapon általánosítani, mint azt a képviselő úr tette, amit a leghatározottabban visszautasítunk. Végül a képviselő úr azt, hogy dolog nélkül tartjuk fönt magunkat, csak azért állíthatta, mert nem ismeri, nem tudja, hogy milyen szakismeretekkel lehet ma egy szálloda-vendéglőüzemet vezetni. *Csontos* Imre képviselő alapszabályi vádaskodásánál súlyosabb támadásban volt részünk ép a mai ülés folyamán. *Gál Jenő* úr, budapesti demokrata képviselő azt hangoztatta, hogy Budapesten a jobb helyeken nincs penzió, általában nem tapasztalható az u. n. „polgári szoliditás.” *Gál* képviselő úgylátszik nem személyes tapasztalatok alapján állította ezeket, mert ha csak az előkelőbb szállókban érdeklődött volna, mindenütt szolgáltak volna penziót és menüt, amelyek igen ritka egy-két helyen, lehet mondani, hogy csak ott, ahol ennek speciális okai vannak, nincs bevezetve.

De mi alapon állítja *Gál Jenő* képviselő úr azt, hogy a magyar, a budapesti szállodákban-vendég-

lőkben nincs „polgári szoliditás?” Ezt a vádat annyira méltatlannak tartom, hogy közgyűlésünk elnöki székéből csak azt válaszolom erre, hogy akkor, amikor iparunk a hatóságok nemtörődömsége, sőt éppen a hatóságok egyenlőtlen feltételek mellett gyakorolt erős konkurrenciája mellett a legnehezebb, a legváltáságosabb gazdasági helyzetben a legpontosabban tesz eleget államfentartó kötelezettségeinek, a főváros egyik képviselőjétől több megértést vártunk volna! (Élénk helyeslés).

Ezek után áttérünk a napirendre.

Hucskó Mihály titkár bemutajta az évi jelentést.

Az évi jelentéshez **Keszey** Vince elnök hozzáfűzi, hogy az elmúlt évben számos kartársunk halt el, akiknek emlékét jegyzőkönyvünkben fogjuk megőrizni, azonban közvetlenül közgyűlésünk előtt két súlyos csapás ért bennünket: meghalt *Kuncze* Ödön diszelnökünk, a néhai budai vendéglős ipartársulat elnöke, meghalt *Palkovics* Ede, szállodai szakosztályunk elnöke és testületünk diszelnöke, a magyar szakácsok nagymestere, aki legutolsó napig dolgozott iparunk érdekében, tárgyalásokat folytatva különböző hatóságokkal. A sors olyankor fosztott meg bennünket kartársainktól, amikor legnagyobb szükségünk volt rájuk. Javasolja, hogy a közgyűlés felállással áldozzon emléküknél (a közgyűlés tagjai felállnak) és érdemes munkásságukat a mai jegyzőkönyvünkben örökítsük meg. (Helyeslés).

A jelentéshez először

Németh Aladár szólal hozzá.

Felszólalásában szintén foglalkozott iparunkat ért támadásokkal, különösen *Gál Jenő* demokrata képviselő támadásával, amelyet analizálva, mint valótlán és a tényeknek meg nem felelő állítást, visszautasított.

Majd az idegenforgalom statisztikai adatait boncolta s viszonyította a külkereskedelmi mérleg passzivitásához. (Ezzel a fontos problémával jövő számunkban bővebben fogunk foglalkozni. A szerk.)

Továbbiakban a hatósági iparüzéssel foglalkozott.

„Két évvel ezelőtt — mondván — a székesfehérvári kongresszuson hangot adtunk annak a gondolatnak, hogy a főváros nem folytathat szállodaipart. Most egy hatalmas protektor, maga a belügyminiszter vallja ugyanezt az álláspontot. A 300.955—1928. IV. számú a fővároshoz intézett belügyminiszteri leirat a következőket mondja:

„A Gellért gyógyfürdő és szálló költségvetésében az igazgatási és üzemi kiadások ezúttal is csaknem felemésztették a bevételeket és kevés haszon marad.

Tekintettel a Gellért gyógyfürdőnek és szállónak a bennük fekvő nagy vagyoneértékkel arányban nem álló csekély jövedelmezőségére, megfontolás tárgyává kellene tenni azt, hogy nem lenne-e célszerű ezt a két intézményt bérbeadás útján hasznosítani.”

A belügyminiszter tisztán csak pénzügyi szempontból kívánja a bérbeadást, mert községi kezelés mellett a befektetett tőke kamatozása elmarad, holott ugyanakkor a fővárosnak minden nemes valutában fellelhető külföldi tartozása után magas és

SZÜRŐGÉPEK

gyártása
és javítása

FRANK és BERGER

Budapest, VIII., Baross ucca 91. Telefon: J. 374-125.

valorizált kamatokat kell fizetnie. A Gellért szálló elmaradó kamathozamát a *polgárság és a munkás-ság* fizeti meg *forgalmi, fogyasztási és egyéb adók alakjában*.

Visszás jelenség ez, amelyet némán nem nézhetnek az adófizetők, de az érdekelt szállóiparosok sem.

De míg a belügyminiszteri leirat csak financiai nézőszögből hibáztatja a jelenlegi állapotot, addig mi más súlyos hátrányokra is rámutathatunk:

Éber Antal, a fővárosi költségvetés kiváló bírálója, a hatalmas községi adminisztrációnak egy szálloda vezetésével való foglalkozását „pepecselésnek” minősítette. Miért van igaza Ébernek? Mert a fővárosra a *közigazgatás, közoktatás, a köz-művelődés, a közegészségügy, a szociálpolitika* tere-
nén várnak olyan nagy feladatok, amelyeket kizárólag csak a főváros teljesíthet. Ezeket nem bízhatja a magángazdálkodásra. Kórházakat, iskolákat, óvókat nem építhet és nem tarthat fenn a magángazdaság. Ellenben a szállodaipar folytatása szerte az egész világon a magántőke természetes munkaköre. Csak mi találkozzunk ezen a téren községe-
sítési irányzattal.

Szívesen elismerjük, hogy a főváros büszke lehet szállodájára, de *minden adófizető polgár jobban szeretné, ha kórházaira lehetne büszke*. A kórházak — amint a főpolgármesteri és polgármesteri nyilatkozatokból tudjuk, hogy a saját közvetlen tapasztalatainkat tapintatosan elhallgassuk — a legfelháborítóbb, a legelhanyagoltabb, a legvisszamaradottabb állapotban vannak. Nem kézenfekvő-e az a gondolat, hogy azt a munkát, azt a gondosságot, azt a lelkesedést és azt a pénzt, amit a főváros szállodájának áldozott, inkább a *kórházügy megjavítására* kellett volna fordítania? Elismerjük, hogy kellemesebb és látszólag hálásabb feladat perzsaszőnyeges, lambériás reprezentatív szállodai termek művészi megalkotásával és kiképzésével foglalkozni, mint kórházi ágyak és műtőtermek létesítésén fáradozni. De ez utóbbi épp azért községi feladat, mert nehéz, terhes és kellemetlen.

Akcióink *nem irányul* a községi szálló vezetősege ellen. Az ipartestület nem is lehet olyan kicsinyes, hogy személyi harcot folytasson. Ellenkezőleg: mi szívesen kiemeljük, hogy a szálló vezetői szakmánk elitjéhez tartoznak és hogy ipari tevékenységük kiváló és mintaszerű. Hogy ennek dacára a belügyminiszternek mégis oka van az anyagi eredményt súlyos kritika tárgyává tenni, ennek oka *nem a szálló lelkiismeretes és agilis igazgatóiban, hanem magában a rendszerben* található fel. Abban, hogy a szállodaipar a legkevésbé sem alkalmas községe-
sítésre. Ha ezt mégis erőltetjük, az eredmény a belügyminiszteri megállapítás: a nagy befektetett tőke nem kamatozik. A magánvállalkozás ebbe hamar belebuknék, mert számára hiányoznak az adófizetők százezrei, akik a kamatot az üzem helyett megfizetik.

Ipari viszonyainknak egészségesebbé tétele, a városi költségvetés megjavítása, az adóterhek csökkentése egyaránt a miniszteri intelem követését, a bérbeadás gyakorlati megvalósítását kívánják.

Egyébként a jelentést elfogadja.

Sturza Károly: Legutolsó alkalomkor, amikor ebben a teremben tanácskoztunk, elszánhangú, éles felszólalások történtek a sörgyárak ellen, amelyeknek magatartása jogos elkeseredést szült kartársaink között. Akkor éppen ő indítványozta, hogy a tárgyalásokkal bízzák meg az elnökséget, amely a tárgyalás fonalát tudtával fel is vette, azonban sajnos, a jelentésben az eredménynek nincs nyoma. Kéri az elnököt, hogy pótolja a jelentésnek ezen hiányát.

Keszey Vince elnök: Való, hogy az Országos Szövetségünk őszi közgyűlésén kapták ezt a fölhatalmazást, tehát a beszámoló is a szövetségi közgyűlésnek illetékes. Azonban kijelenti, hogy a sörgyárakkal beható tárgyalásokat folytattak, amelyen sorra-rendre megtárgyalták a sérelmeket. — Feltételes megállapodások is történtek, azonban egyes sérelmek, nevezetesen a nyújtandó százalékos mértéke, továbbá, hogy az mindenkinek megadás-sék-e, avagy csak azoknak, akik a sörgyáraknak nem tartoznak, stb. tisztázása céljából addigra kértek a végleges megállapodásra haladékot, míg az 1928. év eredményeit megismerik.

A végleges megállapodás immár esedékes, a mint ez meg lesz, lapunk útján, esetleg körlevélben is, publikálni fogjuk. A dolog természetéből folyván, mindaddig, míg véglegesen meg nem állapodtak, részletesen nem nyilatkozhat. (Helyeslés).

Grósz Ödön Németh Aladár kartársunk szavait gyakorlati példával világítja meg. Amerikai vendégek látogatták meg, akik a Gellért Szállóban laktak. Kijelentették, hogy igen meg vannak elégedve, mert a szobaárakból 20 százalék, a fürdőárakból ugyancsak 20 százalék kedvezményt kapnak, sőt ingyen autó is rendelkezésükre áll, amely a hotelből a város szívébe elviszi őket. Hát ezt csak a város adófizetői zsebére lehet csinálni. Továbbá elmondták neki, hogy egy 28 tagú társaság indult el Newyorkból a kontinensre, s Bécsből Budapestre is el akartak jönni. Azonban mikor beutazási engedélyért a bécsi követségen megjelentek, *ott fejenként 5 dollár díjat kértek*. Ezen nagyon fölháborodtak és kijelentették: azt már nem teszik, hogy pénzüket Budapesten elköltsék 5 dollár belépődíjat fizessenek; inkább elmennek Olaszországba, ahol ilyen nevetséges követelést nem támasztanak. Javasolja, hogy a közgyűlésből írjanak föl a kormányhoz, a vizum eltörlése érdekében.

Ballai Károly bemutatja a pénztári jelentést és a részletezett számadást (l. mult számunk 29. oldalát), nemkülönben a számvizsgálóbizottság jelentését, amely alapos könyvvizsgálat alapján a felmentvény megadását javasolja.

Az elnök fölhívására a közgyűlés a felmentvényt egyhangúan megadja.

Ballai Károly ezután ismerteti a folyó évi költségvetést. Ezt megelőzően megemlíti, hogy az előjáróság foglalkozott a tagsági díj revíziójával. Ennek legfőbb oka az volt, hogy a péceli Otthon fentartásáról intézményesen kell gondoskodni. — Ezért olyan anyagi helyzetbe kell hozni a testületet, hogy az a saját bevételeiből, a tagsági és egyéb díjakból dologi, személyi és a szakoktatás költségeit

PALUGYAY borok és pezsgők

Pincészet: **BUDAFOK**

Telefon: József 336-72.

Közp. iroda: **Budapest, VI., Andrássy út 5.** Telefon: Aut. 212-83. Aut. 292-19.

fedezni tudja és a testület egyéb jövedelme fordítassék az Otthon fentartására. Gondos munka és alapos mérlegelés után a következő tagsági díjat állapította meg az előljáróság, illetően javasolja a közgyűlésnek, hogy az alábbi mértékben szavazza azt meg:

Vendéglősök részére:

Alkalmazott nélkül dolgozóknak évi	16 P
5 alkalmazottig évi	30 P
10 alkalmazottig évi	64 P
20 alkalmazottig évi	120 P
20 alkalmazotton felül évi	200 P
<i>Szállodások részére:</i>	
50 szobáig évi	64 P
100 szobáig évi	120 P
100 szobán felül évi	200 P

Ez a méltányos emelés még mindig alul van az ipartestületi tagsági díjak középátlagánál. Nevezetesen a „Kereskedelmi és Iparkamara“ 1927. évi jelentése szerint

a bádigosok átlaga kereken	29 P
a sütők átlaga kereken	61 P
a kávéosok átlaga kereken	92 P
tagdíjat fizetnek, amelyekkel szemben <i>az új tagsági díj átlaga 38.50 P.</i>	

Keszezy Vince elnök fölteszi a kérdést, hogy a közgyűlés az előljáróság javaslatát elfogadja-e?

A közgyűlés elfogadta.

Ezután **Ballai** Károly az új tagsági díj alapján készült költségvetést ismertette meg (l. m. számunk 30. oldalán), amely szerint a ház jövedelme szolgál a péceli Otthon fentartására.

A költségvetés is egyhangulag elfogadtatott.

Hucskó Mihály titkár felolvassa a kereskedelemügyi miniszter rendeletét, amelyet ugyancsak a múlt számunk 32. oldalán ismertettünk meg.

Molnár Sz. Dezső dr. jogtanácsos:

A kézművesszervezkedés fölvetett problémája közismert, ezért ezzel nem foglalkozik, csak megemlíti, hogy a kézműves kamara a magyar kézművesiparosság gazdasági és politikai összefoglalására törekszik. Vajjon szükség van-e rája? (Fölkiáltások: Nincs!) Valóban, a mi ipartestületünk tagjainak és előljáróságának, amely e problémával már több ízben foglalkozott, az a kialakult nézete, hogy nincs rá szükségünk! De mert a kereskedelemügyi miniszter kérdezi tőlünk, hát válaszolunk: jelenteni fogjuk, hogy nem kívánjuk a kézműves kamarát. Azonban megmondjuk azt is, hogy mire van szükségünk: szükségünk van arra, amit már sokszor kértünk s a jövőben is kérni fogunk mindaddig, míg meg nem kapjuk: *az ipartestületek jogkörének olyan kiterjesztését, hogy az ipar legjobban ismert erkölcsi és gazdasági szükségleteinek érdekében minél határozottabban eljárhasson, működhesen.* (Ugy van!)

Minthogy ezt is kérdi a miniszter úr, jelentjük továbbá, hogy bár nem kívánjuk, de hozzájárulunk a kereskedelmi és iparkamarák olyan értelmű fej-

lesztéséhez, hogy annak keretében egy kézműipari osztály szerveztessék. (Ugy van! Éljenzés!)

Keszezy Vince elnök, a közgyűlés egyhangú hozzájárulásával a jogtanácsos javaslatát határozattá emeli s utasítja az irodát, hogy a hozott határozatokat az előírt módon jelentse a kereskedelemügyi miniszteriumnak.

A zenejogdíjak kivétele mind nagyobb és nagyobb terhet jelent iparunkban. Évről-évre emelik azt s kiméretlen módon hajtják be.

Rendezésének szükségéről

Molnár Sz. Dezső jogtanácsos szolt.

Sok seb borítja iparunk testét, azonban e sebek közül — mondotta — egy sem olyan utálatos, mint a zenejogdíj megállapítása s behajtása. (Ugy van! Taps.) Az állam, a város nehéz terheket ró ránk, amelyet megértünk, amelyek, bár súlyosak, teljesíteni törekszünk, mert tudjuk, hogy az közcélra megy. Jól-e, vagy rosszul gazdálkodnak vele, az más kérdés. Közhatóságaink gazdálkodása bizonyos vonatkozásban a polgárság ellenőrzése alatt áll. Azonban egy élő törvény félremagyarázásával egy magánegyesület mi bőrünkre diktatórikus módon terheket szabjon ki s azt könnyörtelenül, egzisztenciákat tönkretéve végrehajtsa, az már tűrhetetlen. A horribilis bevételek hováfordítását sem nem tudjuk, ellenőrizni sincs módunk.

A szerzői jog védelmét nemzetközi egyezmény alapján törvénykönyvünkbe iktatták. Azonban mit mond a törvény? Röviden és velősen *szerzői jogdíjat követel olyanoktól, akik védett zenedarabot előadnak vagy előadatnak*, tehát semmi esetre se a vendéglős terhelhető meg e jogdíjjal, minthogy ő sem nem *ad* elő, sem nem *adat* elő védett zenedarabokat, hanem csak alkalmat nyújt ilyenek előadására, illetőleg előadatására. Tehát a zenejogdíj nem a vendéglősön, hanem a zenészen és a rendezőn, a vendégen, az előadaton hajtandó be.

Bár van olyan kúriai döntés, hogy a vendéglős is tekinthető olyannak, aki *előadat*, mert a zenészt alkalmazza. Ezzel szemben van olyan kúriai döntés is, hogy a vendéglős lényegében csak alkalmat ad arra, hogy helyiségében előadjanak vagy előadassanak.

Joggal kérdezhajtuk, miért nem intézkedik ennyi anomália láttára a kormány? Miért nem orvosolja ezeket a sérelmeket, amelyeket privát célok érdekében kell elszenvednünk? Miért türi, hogy valóságos diktaturát gyakoroljanak magánosok e téren?! Javasolom tehát:

„Utasítsa a közgyűlés az Ipartestület Elnökségét, hogy memorandumban kérje a Kereskedelemügyi Miniszter Ur Önagyméltóságát a zenejogdíjak alábbiak szerinti törvényes rendezésére.

Miután a vendéglős és szállodás zenedarabot „sem elő nem ad, sem elő nem adat“, hanem csak alkalmat ad a zenészeknek és a vendégeknek arra, hogy ezeket tegyék, törvényes intézkedéssel mentesítendő a vendéglős és szállodás a zenejogdíj fizetésének kötelezettsége alól, mellyel eddig azon a téves alapon terheltek, hogy a zenészen a jogdíj be nem hajtható.

A vendéglős és a szállodás csak a zenészek egyesületének bekebelezett tagjait bocsáthatja be üzemébe, miből következik, hogy a zenészek egyesülete útján biztosítható a zenejogdíjak behajtása is. De ha ez bármely oknál fogva keresztülvihető nem volna is, ez a körülmény akkor sem lehet arra,

hogy a zenejogdíjat a vendéglőstől és a szállodástól követelje a jogosított. A szerzői jogról szóló törvénynek nincs ugyanis olyan intézkedése, mely a jogdíj behajtása érdekében a vendéglős, vagy szállodás közvetett felelősségét megállapítaná.

Emellett hatóságilag volna megállapítandó, hogy a jogosított által követelhető zenejogdíj mekkora lehet, mert enélkül a kötelezett teljesen ki van szolgáltatva a jogosított kényére-kedvére.

Végül szabályozandó volna az a kérdés is, hogy mikor lehet jogbitorlásról és mikor lehet csupán magánjogi tartozásról szó a kötelezett terhére, mert tarthatatlan az a helyzet, hogy a kötelezett, akivel szemben túlzott igényrel lép fel a jogosított, pusztán ez okból legyen kiszolgáltatva a jogosítottnak, hogy megegyezés hiányában — az ügy törvényszéki hatáskörbe tartozván — a jogdíjat is messze meghaladó perköltségek veszélyének és pénzbüntetésnek teszi ki magát.

Végül azzal egészíti ki az előadó javaslatait, hogy ebből az alkalomból a fővárosnál kérjük a *vigalmi adó* eltörlését is. (Éljenzés és taps).

Keszey Vince elnök a javaslatokat elfogadottnak nyilvánítja s intézkedni fog azok sürgős végrehajtása iránt.

Ezután **Kesze**y Vince elnök előterjesztést tesz a megüresedett alelnöki és a szállodai szakosztály elnöki tisztségek betöltésére.

Palkovics Ede halálával üresedtek meg e tisztségek, minthogy az általános tisztújítás csak a jövő évi közgyűlésen lesz, addig pedig nem várhatunk, javasolja, hogy mind alelnöknek, mind a szállodai szakosztály elnökének *Marencich Ottót*, a kiváló szervezőt, lelkes s áldozatkész tagtársunkat és az érdemes szakíróvá válasszuk meg.

Élénk éljenzéssel egyhangulag hozzájárul a közgyűlés az elnök javaslatához.

Keszey Vince elnök javasolja továbbá, hogy *Marencich Ottó* alelnökké való megválasztása folytán megüresedő számvizsgálóbizottsági taggá *Németh Aladár* választassék meg. (Éljenzés).

Tolmácsolja az elnök az előljáróság azon indítványát, hogy *Lehner Oszkárt*, a Szállodaigazgatók Nemzetközi Egyesületének elnökét, a bécsi Hotel Imperial vezérigazgatóját a magyar szakoktatás, a magyar ifjak szakmai továbbképzésének támogatásáért ipartestületünk tiszteletbeli tagjává választassék.

Éljenzéssel egyhangulag megválasztatott.

Ezek után az *indítványok* következtek.

Kas János az *illegitim bormérések meggátlása* tárgyában a következő indítványt terjesztette a közgyűlés elé:

Az utóbbi időkben egészen elharapózott az a szokás, hogy egyes nagy üzemekben, gyárakban

egyes alkalmazottak borméréssel foglalkoznak. Beszereznek vidékről bort s azt, mint sajátjukat, alkalmazott társaik körében meghatározott árértárúba bocsátják. Ezek az alkalmi bormérők nemcsak hogy a vendéglős és kocsmáros iparnak csinalnak törvénytelen konkurenciát, hanem még az államot is megkárosítják. Az ellenőrzésre jogosult pénzügyőrség rendszerint szemet huny ezen törvénytelen állapot felett. Javasolja, utasíttassék az elnökség és az előljáróság, keresse meg az ellenőrzésre hivatott hivatalokat, hogy bármely vendéglősnek egyszerű feljelentésére indítsa meg a vizsgálatot s a gyanúsított helyeket vegyék megfigyelés alá.

Kas János a *kifőzőipar üzletkörének meghatározása* tárgyában a további indítványt adta elő:

Egy olyan anomáliára akarok rámutatni, mely kell, hogy iparunkat foglalkoztassa. Ez pedig a kifőzőipar túltengése. Az ipartörvény végrehajtási utasításának 130. §-a a kifőzőiparról a következőket állapítja meg: „a kifőzés olyan iparüzlet, amelyben egyeseknek rendszerint előzetes megállapodás alapján, meghatározott egységár ellenében nem egy-egy alkalommal, hanem huzamosabb időn át, meghatározott fogásokból álló ebédet, esetleg vacsorát szolgáltatnak ki. A törvény tág teret nyújt a kifőzőipart gyakorlóknak arra, hogy a vendéglősiparral szemben a leghetlenebb konkurenciát fejtsék ki. Azt hiszem, kevés kisebb üzlettel rendelkező kartársam van, aki nem tudná azt, hogy a kifőzőipar mennyire ártalmára van a vendéglősiparnak. Nemcsak azt a rendelkezést nem tartják be, hogy meghatározott fogásokból álló ebédet szolgáltatnak ki, hanem egyáltalán szó sincs arról, hogy előzetes megállapodás értelmében csak azoknak szolgáltatnának ki ételeket, akik arra előzetesen jelentkeztek. Épúgy gyakorolják az ételkiszolgáltatást, mint a vendéglősök, azt sem tartják be, hogy meghatározott fogásokat adjanak, hanem mind olyan ételneműeket, sülteket stb. kiszolgáltatnak, mint a vendéglősök. Nem kell hosszasan magyaráznom, hogy ez az állapot a vendéglősipar képesítéshez kötöttségének illuzóriussá való tételét jelentheti. A vendéglősiparostól hosszú tanulást, majd képesítést követelnek, a képesítés egyedül az ételneműek kiszolgáltatása tekintetében különbözteti meg a vendéglősipart a kocsmárosipartól is. Ha már most a szabadiparok közé sorolt kifőzőipart minden képesítés nélkül bárki szabadon üzheti, mint azt ma úzik a vendéglősipar kárára, akkor igazán nehezen érthető meg, hogy hol van megvédve a vendéglősipar érdeke, mely az ugyancsak fenthivatkozott § szerint abban különbözik a kocsmárosipartól s így abban kell különböznie a kifőzőipartól is, hogy hideg és meleg ételeket a kocsmák üzletkörét meghaladó keretekben szolgáltatnak ki. Ha a kocsmákkal szemben fennáll ez a

NÖSNER

Pezsgő és habzóbor

Budapest, VIII, Salétrom u. 3. Tel.: J. 328-21.

Schmidt Viktor és Fiai csokoládé és cukorárugyár
Budapest, IX., Márton ucca 34.

KOLÉNYI KORNÉL

KONZERVGYÁR, BUDAPEST

Cég alapítva. 1879. * Telefon: Aut. 860—50.

ÁFONYA, csipkeíz közvetlen beszerzési helye.

KAJSZIBARACK-ÍZ,

VEGYES KOMPÓTJAI

minőségben felülmúlhatatlanok!

rendelkezés, annál inkább kell, hogy fennálljon a kifőzőiparral szemben is. Túrhetetlen állapot az, hogy kifőzőiparokra engedélyt vendéglők közelében is kiadnak. A vendéglőkre nézve van oly rendelkezés, hogy mily távolságra lehetnek egymástól, a kifőzőiparokra vonatkozólag ez úgylátszik, nem áll fenn. Minden kisebb üzemmél rendelkező kartársam tudja, hogy üzletében csak a menürendszerrel tud vendégeket szerezni, vagyis oly étlappal, mint amilyenek a kifőzőiparban szerepelhetnek. Az sem vitás, hogy a kisebb vendéglős üzemekben ár tekintetében sincs különösebb differencia a kifőzésekkel szemben s így az is alig érthető meg, hogy miért van szükség a kifőző iparigazolványok derüire-borura való kiadására, amikor azt a közérdek sem teszi feltétlen szükségessé. A nagyközönség már megszokta, hogy az ebédhez a vendéglőben sem feltétlen szükséges az, hogy valaki szeszes italt fogyasszon s a gyakorlat azt mutatja, hogy nem is igen fogyasztja. Sérelmes a vendéglősiparra a kifőzések túltengő szaporítása már azért is, mert ezeket a törvényes rendelkezések, rendészeti intézkedések kevésbé sújtják, adózás szempontjából előnyösebb helyzetben vannak s így még inkább van módjuk a képesített vendéglős iparosnak a nagyobb adózónak indokolatlan konkurrenciát csinálni. Mindezen okok alapján kérem a tisztelt Közgyűlést utasítsa az elnökséget és az előljárást, hogy ezzel a kérdéssel állandóan behatóan foglalkozzék, hassanak oda, hogy a kifőző iparok működési köre világosan körülíressék, vendéglők közelében ilyenek gyakorlására engedély ki ne adassék.

Rákosi Leó: A kontárkodás a kisvendéglősök baja. Ezt állandóan napirenden kell tartanunk. Elismeri, hogy e téren az elnökség minden megtett, azonban ez is kevésnek bizonyult. Javasolja, hogy havonta összesítse az elnökség a kontárok ellen beadott és el nem intézett feljelentéseket s azt hónapról-hónapra a főpolgármester kezébe adják át. Ez volna az elnökség feladata. A miénk pedig az, hogy gyűjtsük össze a körülöttünk levő kontárok étlapjait és azokat a szükséges adatokkal ellátva, adjuk be a testület irodájába a feljelentés megtétele végett.

Kérde továbbá, a kifőzők beadványára, amelyet a kifőzők társulata üzletkörük tágítása végett a keresk. minisztériumba beadtak, mi a kamara válasza, mi arra a válasz?

Keszey Vince elnök Kas János indítványaira megjegyzi, hogy ahol tiltott bormérésről tudnak,

TÁRGYIK-konyha

Budapest, VI., Aradi-u. 22. Telefon: Aut. 132-39.

Hideg büffék ellátását báli és egyéb alkalmakra jutányosan vállalom!

Specialitásaim: Aspice, majonnaise, geléek, mindenfajta hideg ételek, francia különlegességek és mártások (sauce). **Különösen figyelmébe ajánlom T. Vendéglős kartársaimnak SAJÁT készítményű**

SANDWICH-KAVIAR kgrja P 40.—

ASPIC kgrja P 2.60

különlegességeimet.

azt azonnal jelentsék fel az illetékes pénzügyőri szakasznál.

A kontárügyben valóban szóval és írásban, mindent elkövettek s ép egyik személyesen átadott panaszbeadványunkra a tegnapi napon kaptunk a székesfőváros tanácsától végzést, amelyben arról értesítenek bennünket, hogy az összes kerületi előljárásságokat és az előljárási értekezlet útján az előljárást utasította a tanács, hogy a jogosulatlan iparüzés miatt indított kihágási eljárás során szorosán tartsák magukat a kereskedelemügyi miniszter által kiadott legutolsó rendelet utasításához, azaz a büntető eljárást soron kívül kell lefolytatni. Ha szükség kívánja, **Rákosi Leó** indítványával is élni fogunk.

Sturza Károly: Egy igen fontos ügyben óhajt javaslatot tenni. Előljárában néhány példát mond el. Az utas, ha utazás közben elveszti táskáját vagy ruháját, a vasúttól nem kaphat kártérítést. Ugyancsak nem kap, ha pl. a moziban a mellette lévő üres székre tett kalapját elvitték, a fodrász sem fizet, ha ott vett el valamije, egyedül a vendéglőst teszik felelőssé, ha a fogásra akasztott kabát vagy kalap eltűnik. Több ilyen példát sorol fel, amelyeknek pendantját mondhatták volna el a jelenlevők.

Javasolja, hogy az elnökség tegyen meg mindent, hogy az eddigi rossz és káros gyakorlat módosíttassék és a vendéglős csupán a ruhatárban letétjegy ellenében elhelyezett darabokért legyen felelős.

Baranyay József a sörgyárakkal való tárgyalásra tér vissza és kéri az elnökséget, hasson oda, hogy a vendéglős olyan sört tarthasson, amilyent akar s hogy a sörgyárak ne nehezítsék meg a vendéglős eladását.

Stein Sándor dr. a szállodai szakosztály megbízásából javasolja:

1. Az ipartestület elnöksége küldöttséggel kérje a polgármestertől, hogy a szállodák idegenforgalmi járuléka tárgyában beleszólási jogunk rendeztessék.

2. Szorgalmaztassék a belügyminiszternél a szállodai be- és kijelentőlapok költségeinek eltörlése.

3. A pénzügyminisztertől a szálloda és vendéglő céljait szolgáló épületek házadómentessége kéressék.

Akció indíttassék:

4. az elektromosáram egységárának,

5. a telefondijak, főképpen a mellékállomások díjainak leszállítására.

6. Kéressék föl a posta vezérigazgatósága, hogy propaganda céljára adjon portómentességet.

Végül 7. az ingójelzalog megvitatására az elnökség hívjon össze értekezletet.

Jankovich Ágoston: A fűszerekek konkurrenciája ellen szólal fel. Különösen az italneműek árrombolása által okoznak súlyos kárt. Pl. azt a pezsgőt, amelyet mi 6 pengőért vásárolunk 5 pengőért árusítják.

Több kisebb kérdés, felszólalás után ipartestületünk VIII. rendes közgyűlése tárgysorozata kimerült, **Keszey Vince** elnök néhány szíves szóval a közgyűlést bezárta.

(i.)

Az előljárási ülés.

Előljárási ünk e hó 5-én tartotta rendes havi ülését Keszey Vince elnökle alatt. Miután elnök üdvözölte a megjelenteket, az ülést megnyitotta. A jegyzőkönyv hitelesítésére Sipos Benő és Kutassy Lajos előljárási tagokat kérte fel. A napirend tárgyalásának megkezdése előtt elnök mély részvétellel jelentette be Palkovics Ede, kormányfőtanácsos, szállodai szakosztályi elnök, Kunze Ödön díszelnökök és Grósz György ipartestületi alkalmazott sajnálatos elhalálását, javasolta, hogy az elhalálozottak emléke jegyzőkönyvileg örökíttessék meg, egyben felkérte az ülésen jelenvölköket, hogy felállással adják tanújelét gyászuknak. Az előljárási elhatározta, hogy Palkovics Ede szakosztályi elnöki és ipartestületi alelnöki tisztségére a szállodai szakosztály javaslata alapján Marencich Ottó vezérigazgató megválasztását javasolja a közgyűlésnek, míg Marencich Ottó számvizsgáló bizottsági tisztségére Németh Aladárt ajánlja. Elnök a következőkben jelentést tett az idei Országos Vendéglősből eredményéről, amely a jelenlegi gazdasági viszonyok között nemesak erkölcsileg, de anyagiilag is sikerült. A bál bevétel összege 11.129 pengő 83 fillér volt, kiadása pedig 4123 pengő 23 fillér s így a tiszta jövedelem 7.006 pengő 60 fillér. Ezen erkölcsi és anyagi siker elsősorban Malosik Ferenc bálelnök érdeme, aki személyes tevékenységével nagyban hozzájárult az eredmény eléréséhez. Ezen fáradhatatlan és eléggé nem méltányolható munkájáért az előljárási jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a bálelnöknek. — Klein János indítványt terjesztett elő, amelyben arra kérte az elnökséget, hogy keresse meg a sörgyárakat és szódavizgyárakat, hogy lehetőleg tönkrement vendéglősöket alkalmazzanak kihordóként. Leimeter Ferenc felhívta az elnökség figyelmét, hogy az országgyűlés és a fővárosi gyűléseken az utóbbi időben gyakran van a vendéglőipar támadásoknak kitéve. Kérte az elnökséget, hogy a támadásokra a sajtóban válaszoljon. A kisvendéglős szakosztály működését sürgette. — Több kisebb ügy elintézése után az ülés véget ért.

A szállodai szakosztály ülés.

Szállodai szakosztályunk február 4-én tartotta ülését Keszey Vince elnökle alatt. Miután elnök üdvözölte az ülésen megjelent Glück Frigyes kormányfőtanácsos díszelnököt, valamint az összes megjelenteket, az ülést megnyitotta. A jegyzőkönyv hitelesítésére felkérte German Jenő és Cifrák Antal szakosztályi tagokat. A napirend tárgyalásának megkezdése előtt elnök őszinte részvétellel jelentette be a szakosztálynak, hogy a szakosztály elnöke, valamint az ipartestület díszelnöke, Palkovics Ede, m. kir. kormányfőtanácsos, 1929. január hó 27-én elhalálozott. Felkérte a jelenvölköket, hogy felállással adják tanújelét gyászuknak. A továbbiakban az elnök előterjesztést tett a szakosztálynak a szakosztály elnöki, valamint az ipartestület alelnöki tisztségének betöltésére. A kettős tisztség betöltésére javasolta Marencich Ottót, a Dunapalota és Hungária nagyszállodák vezérigazgatóját, a megüresedett számvizsgálóbizottsági tagságra javaslatba hozta Németh Aladárt. A szakosztály a javaslatot egyhangú helyesléssel elfogadta. A szakosztály elhatározta továbbá, hogy az Országos Szövetség tagjai részére a májusban tartandó kongresszus alkalmára 25 százalékos kedvezményt nyújt a szállodai szobaárakból. Többek felszólalása után a szakosztálynak elnök megígérte, hogy a közgyűlés után foglalkozni fog egy, a szállodások által kiküldött bizottsággal

karöltve, az alapszabályok módosításán. Több kisebb ügy letárgyalása után az ülés véget ért.

A ligeti tánchelyek farsang keddi zárórája

éjjel után 2 óra. Az ipartestület részéről Szabó Jenő előljárási tag vezetésével küldöttség járt el a m. kir. belügyminiszteriumban és kérte, hogy a ligeti vendéglői tánchelyek farsang keddi záróráját éjjel után 2 órában állapítsák meg. A belügyminiszter úr a kérelmet teljesítette, ennek folytán a magyar kir. államrendőrség 10482—1929. fk. eln. engedélyével a vendéglői tánchelyek farsang keddi záróráját éjjel után 2 órában állapította meg.

A kávéipartestület állásfoglalása a kézműves kamara kérdésében.

A kávéipartestület rendkívüli közgyűlésén egyhangulag állást foglalt az ipartestületeket egybefoglaló országos szerv felállítására ellen, azt feleslegesnek és céltalannak deklarálta, kimondotta, hogy szükséges az ipartestületi intézmény átszervezése, autonómiával és jogkörrel való felruházása. Sürgős az adóteher csökkentése, az uzsorabíróság eltörlése, az italmérési törvény revíziója.

Meghívó.

A X. ker. választmány legközelebbi értekezletét 1929. február 21-én, csütörtökön délután 4 órakor tartja Horváth Mihály kartársunk vendéglőjében (X., Külső Jászberényi-út 47.), melyre kartársaimat tisztelettel meghívom. Leimeter Ferenc, kerületi elnök.

ADÓKÖZÖSSÉG

AZ ADÓKÖZÖSSÉG III. TAGGYÜLÉSE F. É. FEBRUÁR HÓ 27-ÉN D. U. 4 ÓRAKOR A ROYAL-SZALLÓ FEHÉRTERMÉBEN.

Akik kétszer rótták le a forgalmi adót.

A m. é. november hó 1-étől kezdődő II. csoport tagjainak egy része tévedésből november havi forgalmi adóját bélyegben is leróta.

Minthogy a feltüntetett időtől a forgalmi adózási kötelezettséget az adóközösségnél kell teljesíteni, viszont forgalmi adót csak egyszer kell leróni, fölhívjuk mindazon tagjainkat, akik a m. é. november havi forgalmi adójukat részben vagy egészben bélyegben is lerótták, mielőbb írásban közöljék velünk, hogy milyen összegű forgalmi adó bélyeget róttak le, hogy annak visszafizetését a pénzügyi kincstártól kieszközölhesük.

Saját érdekükben kérjük érdekelt tagjainkat, hogy a bejelentést 10 napon belül okvetlen megtegyék!

Bandl Ferenc elnök.

DIETZL

PEZSGŐ

Budapest, IX., Ráday u. 55.

A zenéltetés terhe.

A zenéltetés igen súlyos terhet jelent vendéglőinknek. Maga a zenekar, akár kicsi az, akár nagy, súlyosan terheli meg az üzlet rezsijét. De vajjon mennyi vigalmi adót, mennyi zenejogdíjat fizetünk, esetleg mit kell a táncengedélyért kiadni? erre csak az egyes üzletek tudnának felelni, mert ezen a címen beszédett összegek nincsenek a nyilvánosság részére közölve. Egyedül a vigalmi adó végösszegét ismerjük, azonban ebben a kimutatott összegben benne van a színházak, mozik, sportpályák, kávéházak, hangversenyek stb. vigalmiadói is.

A székesfőváros pénztára pl. 1927. évben *vigalmi adóból* 2.053.142 pengőt, 1928-ban már 1.959.228 pengőt vett be, tehát *1928-ban 93.913 pengővel kevesebb folyt be.* A vigalmi adóban az utóbbi 2—3 évben mutatkozó csökkenés is azt mutatja, hogy végre hozzá kell nyúlni a konjunkturás időben alkotott vigalmiadó szabályzathoz, revízió alá kell már venni annak határozmányait s időszerű skála alapján a *valóban vigadást kell megróni.* Be kell végre látni a magisztrátusnak már azt, hogy az étkezés alkalmá nem vonható a vigadás fogalma alá ép úgy, mint ahogy zaklatás a vendéglőstől fényüzési adót lenyúzni akkor, mikor minden „fényüzési cikk“ után a gyártás helyén vagy a vámnál már egyszer fizetünk fényüzési adót.

Nem volna érdektelen végül tudni, hogy a vigalmi adó mellett mit fizetünk a zenejogért, mennyi az az összeg, amelyet ezen a címen egy privát társaság szed ki a vendéglősség zsebéből? Ez az összeg, amint azt a legutolsó jogdíjmegállapítás osztályonkénti átlaga alapján kiszámítottunk, hozzávetőlegesen 160.000 pengő.

Ezen néhány adatból teljesen kibontakozik a zenéltetés terhe.

A magyar szállodás és vendéglősipar sebeivel hatóságainknak a jól felfogott közérdekből foglalkozni kell. A túladóztatás, a fényüzési, a vigalmiadó, a zenejogdíj — és a kontárok, akik ezen terheket nem viselvén, tisztességtelen versenyt támasz-

A Magyar Cipőkereskedők Országos Egyesülete, az egyesület konyhájának bérletére, ezennel pályázatot hirdet. A pályázóknak köteletségévé tétetik, megfelelő kiszolgáló személyzet beállítása mellett, a vendéglői üzemmel kapcsolatos összes teendők ellátása. A pályázóknak megengedjük, hogy az egyesület helyiségeiben idegenek számára is ebédet szolgáltatassanak. A pályázóknak kötelezettséget kell vállalniok, a fűtés és világítás szolgáltatására, valamint házbér hozzájárulásra. A pályázóknak ezen kötelezettségek biztosítására óvadékot, vagy garanciát kell nyújtani. A pályázatban az eddigi működést is fel kell tüntetni. — A bélyegmentes pályázati kérvények ajánlott levélben „Vendéglősi pályázat“ címen Dr. Vágó Gyula ügyvédhez, VI., Teréz-körút 4. nyújtandók be. Személyes ajánlatokat figyelembe nem vesszünk.

tanak — ezek azok az üszkös sebek, amelyek sürgősen orvosolandó.

Iparunk jövődjé ezen problémák kielégítő megoldásától függ. (i.)

Palkovics Ede temetése.

Palkovics Ede testületünk és Országos Szövetségünk díszalelnöke, számos intézményünk alapítója, eredményes és munkás élet után ez évi január hó 27-én váratlanul, rövid betegség után itthagyt bennünket.

Palkovics Edét testületünk halottjának tekintettük s temetéséről testületünk gondoskodott.

Nagy és őszinte részvéttel január hó 29-én temettük a kerepesi temetőben, a székesfőváros által adott díszsír helyen.

A nehéz tölgyfakoporsó díszes katafalkon állt, melynek négy sarkán a kandelláberben a gyász lángja lobogott. A koporsó körül a gyertyák sokasága világított, a koporsó előtt egy piros bársonypárnán voltak elhelyezve az elhunyt kitüntetései: a pápai Szent Sírrend középkeresztje és a Szent Gergely rend lovagkeresztje, a hadiékítményes Vöröskereszt díszem stb. A koporsó körül rengeteg koszorút helyezték el az elhunyt barátai és tisztelői. Ipartestületünk nemzeti színű szalaggal átkötött hatalmas babérkoszorúja a koporsón nyugodt.

Testületünk és előljáráóságunk zászlóink alatt majdnem teljes számmal jelent meg a temetésen Keszey Vince elnök vezetésével, a szakiskola növendékei dr. Kritsfalusy István igazgatóval; képviselve volt a kereskedelemügyi minisztérium és a székesfőváros tanácsa; barátai, tisztelői és tanítványai nagy számmal; a Magyar Szakácsok Köre, a Főpincérek Országos Egyesülete stb. stb.

A gyászszertartást dr. Korének József, a budavári koronázó főtemplom káplánja végezte fényes papi segédlettel.

A beszentelés után — mely a halottasház előtt folyt le, — az Operaház énekkara gyászdalokat énekelt, mely után Gundel Károly megindító, nagyhatású beszédet búcsúztatta el az Ipartestület és az összes vendéglősinézetmenyek nevében. Az elhunyt érdemeit méltató beszéd után, melyet lapunk főhelyén közlünk, dr. Kritsfalusy István vett búcsút a szakiskola 18 éven át volt elnökétől; Sturza Károly, a Magyar Szakácsok Köre nevében tett palmaágot Palkovics koporsójára. „Palkovics Ede, a magyar szakácsoknak a legdrágább volt, mondotta, akiknek ő nem személyt, hanem eszmét, fogalmat, kultuszt jelentett. A Magyar Szakácsok Körének kegyeletét nyilvánítom e koporsó előtt, amely magába zárja a magyar szakácsok egyetlen és egyedüli nagymesterét, nemcsak patrónusunkat, nemcsak atyjukat, hanem a magyar nemzeti gasztronómia úttörőjét és megalkotóját.“ A Genfiak nevében Csik József, a Főpincérek Országos Egyesülete részéről dr. Kollmann Dezső ügyész rótták le kegyeletüket.

Ezután a koporsót a négylovas diszhintón a főváros által adott díszsír helyre vitték, ahol őszinte ima kíséretében hantolták el.

*

Palkovics Ede halála széles körben nagy részvétet okozott. Ipartestületünket és a családot elhalmozták az együttérzés, a részvét jeleivel. A részvétiratok közül kiemelkedik városunk első polgárának, dr. Ripka Ferenc főpolgármesternek következő sorai:

„Őszinte részvéttel vettem értesítésüket kiváló dísz-

alelnököknek, Palkovics Ede urnak váratlan elhunytáról. Budapest életében értékes, nagy munkát végzett és iparának nemcsak tudásával, hanem derék egyéni tulajdonságaival is közbeesülést szerzett. Mint polgár példásan töltötte be életét, mert magának tiszteletet szerzett és a köznek sokat használt. Áldott emlékét Budapest székesfőváros kegyelettel fogja őrizni és az Önök gyászában részvételt osztunk nagyon sokan, akik az elhunytat ismerték és becsülték.

Budapest, 1929. január 31.

Elnökségünkhöz még a következő részvétiratok érkeztek eddig: Vass József népjóléti miniszter; Sipőcz Jenő polgármester, Bezegh-Huszágh Miklós rendőrfőkapitány, a Kereskedelmi és Iparkamara, a Kézművestestület, Kávésipartestület, a Kávésok Orsz. Szövetsége, a Mészáros Ipartestület, a Baross Szövetség, az Országos Iparegyesület, a Győri Szállodás- és Vendéglősszakosztály, stb. elnöksége; Bánó Dezső kormányfőtanácsos, a Fővárosi Sörfőző Egylet elnöksége; az Első Magyar Részvénytársaság, Fővárosi Sörfőző igazgatósága, Gerbeaud Rt., Hacker és Társa, Törley József, Angol Park Rt., Parkszálloda, Littke I. és mások.

Külföldről a Szállodások Nemzetközi Egyesülete Kölnből.

Grósz György halálára.

Alig, hogy hazaértünk a temetőből, ahova két érdekes barátunkat kísértük ki, kaptuk a hírt, hogy Grósz bácsi, ipartestületünk harmincöt éven át pénzbeszedője, hűséges munkatársunk váratlanul elhunyt.

Palkovics Ede bátyám temetésén egymás mellett haladtunk, Gundel meg én. Szótlatlanul kísértük utolsó útjára barátunkat, csöndben, gondolatokban elmerülve. Már majdnem a számára kijelölt sírhelyhez értünk, midőn Gundel Károly megtörte a csöndet.

— Nemsokára — szólt — ha így megy, mind odaát lesznek, ülésezhetnek; most már mi leszünk az öregek.

Nem vagyok babonás, de hogy a mi öreg pénzbeszedőnk ilyen hirtelen elköltözött, kezdek hinni a misztériumokban. Mintha megérezte volna az öreg, hogy szükség lesz rája, most hogy már annyian vannak odaát, sietett régi gazdái után.

(Nem tudom, kell-e a másvilágon is tagsági díjat fizetni vagy sem, azt az egyet tapasztalásból tudom, hogy ideát nem szívesen fizetnek).

Tartozunk az igazságnak, hogy hű, szorgalmas, becsületes ember volt, abból a fajtaból való, amelyből a régi világban a hajduk kerültek ki, minden fontosabb eseményről, ami harmincötévi szolgálati ideje alatt előfordult, róvást csinált a fejében, hogy ha kérdik, számot tudjon adni róla.

Végtisztességén testületünket Keszey Vince, csekély személyiségem és Willburger Károly, az Otthon gondnoka képviseltük. M. F.

Mátyás-Pince.

Néhány hónapja, hogy egyik kartársunk megünnepelte üzeme fennállásának kétszáz éves jubileumát. — Most ez alkalommal egy negyedszázados évfordulóról van szerencsénk beszámolni. Szerencsét mondok, mert ma már az is szerencseszámba megy.

Előbbi jubiléus egy hírneves budapesti borház, utóbbi közismert budapesti söröző. Ha igaz az a régi közmondás, hogy borban van az igazság, úgy némi igazságnak a sörben is kell lennie, mert másképpen nem tudnám elképzelni, hogy miért keresik annyian benne. Már pedig, hogy sokan keresik a sörben is az igazságot, bizonyítja a Mátyás-pince esete, amely immár hu-

szonötödik esztendeje, hogy fennáll és azóta méri, osztja a sört. De nehogy az árpalé nagyon elbizsa magát, el kell árulnom, hogy nem egyedül az ő érdeme a huszonöt éves fennállás, mert az oroszlanrész annak tulajdonosát, Baldauf Mátyást és hitvestársát illeti meg. Ők úgy cselekedtek, mint ahogy a jó kertész szokta, mikor ezelőtt huszonöt évvel elültették a palántát, a csemetét, amikor megnyitották üzemüket, azt gondos ápolás alá vették, úgy mint a nóta mondja: „reggel, este langyos vízzel öntöztem“ (ez esetben sört lehetne mondani), ők ugyanúgy nappalt éjjellé és éjjelt nappallá téve, munkájuk, szorgalmuk által csemetéjüket nagygyá, terebélyes fává növesztették. Persze a szorgalom is csak akkor érvényesül, ha a szerencse is hozzásegődik társnak. Hogy a Mátyás-pince fáját huszonöt év alatt semmiféle baj nem érte, annak a gondos fejnek, két éles mindent látó szemnek, két munkáskéznek köszönhető, amelynek tulajdonosa azoknak az asszonyoknak a sorából kerül ki, akikről „Pátronás asszonyaink“-ban azt írtam, hogy „sokszor úgy el vannak rejtve, mint az erdei ibolya.“

A női erény jutalmazása férfiúi feladat, az ilyen megérdemelné, hogy minden kartársa hódolata jeléül kezét csókoljon neki, mert az ilyen asszonyok szerzik meg iparunk részére a tekintélyt és megbecsülést.

Kivánjuk, hogy még sok-sok éven át örvendjen üzemük annak a látogatottságnak, amelynek most örvend, hogy tulajdonosai félszázados jubileumát is jó egészségben, boldog meglepedésben elérhessék.

Mindketten, férj és feleség egyszerű munkássorból küzdötték fel magukat az elért eredményig, tehát annál dicséretesebb.

Malosik Ferenc.

A székesfehérvári

és megyei vendéglős ipartársulat választmánya január 24-én tartotta választmányi ülését és összejövetelét, amelyen a tagok igen szép számmal jelentek meg, ami újabban általában dicséretesen tapasztalható. —

MEDVE

**GRÓF SOMSSICH THAMÉR
BORGÁZDASÁG- ÉS
KÉRESKEDELMI RT.**

KÖZPONTI IRODA
VI. TERÉZ-KÖRUT 9. TELEFON 142-85

Napirend előtt ifj. Héjj Imre elnök elparentálta a szakma két halottját, Hillinger Miksánét és Gebauer Jánost, majd a jegyzőkönyv felolvasása után Pulay László báltitkár beszámolt a vendéglősből szép anyagi sikeréről, amiből 300 pengőt a zászlóalaphoz csatolnak, egy részt az ipartársulat adminisztrációs alapjához adnak, 40 pengőt pedig elküldenek országos szövetségünk által felállított péceli vendéglősotthon fentartási költségeire. A választmány úgy a buzgó rendezőségnek mint a felülfizetőknek köszönetet szavazott.

A választmány egyhangúlag kimondotta, hogy a szervezet erősebbé és a megyei csoportok életképességének intenzívebbé tételére egyesíti a tagdíjat hivatalos lapunk díjával, amennyiben az ipartársulat jelenlegi tagjai ezt már saját elhatározásukból úgyis megtették.

Szabó Sándor indítványára kimondotta a választmány, hogy a régóta óhajtott zászlót még e nyáron beszerzi és ünnepélyes keretek közt felszenteli. Ennek keresztülvitelére a következő bizottság választotta meg: ifj. Héjj Imre elnök, Szalay Alajos alelnök, Szöllőssy Ferenc t. főtitkár, Pulay László titkár, Szabó Sándor, Hujber Károly, Forschner A. József, Szabó Mihály.

Az üresedésbe jutott választmányi helyre Susánszky János póttag hivatott be. Új tagokul Major Ferenc, Wiesner Árpád, Botos István és Jankovits Imre vétettek fel.

Kőbányai vendéglősasszonyaink kulturestje.

Február 7-én, csütörtökön, a kőbányai vendéglősasszonyaink barátságos kultúrösszejevetelt tartottak Bauer Lajos kőbányai kartársunk vendéglőjében. — Az összejevetelen az ipartestület részéről résztvett Malosik Ferenc alelnök is. Az összejevetel programjának egyik kiemelkedő pontja Lakatos Józsefnek, a kormányzó Ur főszakácsának igen tartalmas és szakszerű előadása volt a francia konyháról és annak titkairól. Az értékes előadás után Téglássy Ernő titkári jelentését vették tudomásul a jelenvoltak. Czimerer Mária „Falú végén“ című költeményt szavalta el a jelenvoltak nagy elismerése mellett, míg Czimerer Istvánné igen kedvesen szórakoztatta a megjelenteket „A jó konyha“ című szerzeményének felolvasásával. A jelenvolt vendégek a legjobb hangulatban maradtak együtt a késő esti órákig. A legközelebbi összejevetel 1929. március 7-én csütörtökön délután 4 órakor lesz Udvardy Lajos kartársunk vendéglőjében (X., Jászberényi-út 23.), amelyre az érdeklődőket ezúton is meghívják.

Malosik Ferenc nagyapa.

Amint örömmel értesültünk, hogy közkedvelt kiváló munkatársunknak, Malosik Ferencnek leánya, *Dankovszky* Jenőné egészséges fiúgyermekkel ajándékozta meg családját. Az anyát és a nagyszülőket szeretettel üdvözljük!

A világhírű minőségben utólérhetetlen
müncheni

SALVATOR

IDÉNYSOR KÜLÖNLEGESSÉG

hordóban és palaekozva kapható — amíg a készlet tart — a vezérképviselőnél:

MEZEY ÉS TÁRSA cégnél

VII., Egressy út 20c. Telefon: József 324—61.

Egy kis statisztika.

Közyűlésünk alkalmából nem lesz érdektelen az alábbi statisztika. 1926. évben (ez t. i. a legutolsó adat) Magyarországon 320 ipartestület működött, amelyeknek 132.317 képesített iparos tagja volt. E 320 ipartestület összes bevétele 3,058.720 P volt, amely így oszlott meg:

1926. évben tagsági díjakból befolyt	944.000 P
Dologi díjakból befolyt	277.040 P
Egyéb jövedelmekből befolyt	1,656.000 P
Előző évi készpénzmaradányból befolyt	181.680 P

Összesen 3,058.720 P

Ugyanazon évben személyi kiadások voltak	622.720 P
Dologi kiadások voltak	358.480 P
Egyéb kiadások voltak	1,865.440 P
Készpénzmaradvány	212.080 P

Összesen 3,058.720 P

Szembetűnő az „egyéb“ címen befolyt és kiadott nagy összegek, amelyek nincsenek részletezve.

A bortörvény módosítása.

Az országgyűlés január hó végén foglalkozott az 1924. évi X. teikk, a bortörvény módosítása tárgyában a földmivelésügyi miniszter által benyújtott javaslattal. — Most a felsőház bizottságai foglalkoznak vele, azt hisszük, hogy az országgyűlésen elfogadott javaslat alig fog változni. Magával a törvény bennünket érintő §§-aival közelebbről behatóan fogunk foglalkozni.

Modern és megnagyobított húsvásárért.

A Budapesti Mészáros Ipartestület február 3-án tartott rendkívüli közgyűlése után az ipartestületi tagok együtt maradtak és megtárgyalták a Közvágóhid és a húsvásár modernizálásának és megnagyobbításának kérdéseit. Weisz Hermann szólalt fel elsőnek és felszólította az ipartestület vezetőségét, hogy írjanak fel a székesfőváros tanácsához az irányban, hogyha vásárnap előtti napon, szombaton ünnep van, úgy a vásárcsarnokokban ne délután 6 óráig, hanem a rendes hétköznapi záróráig lehessen árusítani. Utána Pogány Jenő ipartestületi alelnök beszámolt Vajna Ede közéletelmzési tanácsnokkal a húsvásár építése ügyében folytatott tanácskozásairól. Az érdekelt felek a húsvásárt a közvágóhid közepén levő üres és beépítetlen telken kívánják felállítani és nem ott, ahol a tanács tervezi, a vágókamra lebontása után. Először is ezek a vágófülkék feltétlenül szükségesek és hiányoznának, másodsor pedig ezzel a kombinációval felépítendő új húsvásárcsarnok alig lenne nagyobb, mint a jelenlegi igen szűkméretű és az egymillió város ellátására semmiképen sem helytálló húsvásár.

Amnesztia a sütőknek.

A kormányzó úr mindazon sütőknek, akiket a rendőri büntetőbiróság az üzem szüneteltetésére kiadott rendelkezések megszegését jogerősen elítélt de az ítélet végrehajtva nincsen, kegyelmet adott.

Borkiállítás.

A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete f. é. március hó 21—25-én az Országos Mezőgazdasági Kiállításon borkóstolóval egybekötött borkiállítást rendez. Jelentkezni lehet, ahol mindennemű fölvilágosítás is szerezhető: Budapest, IX., Üllői-út 25. I. em. 11., a rendező egyesület igazgatóságánál.

A szombathelyi vendéglősök

amint értesülünk, f. é. február 6-án jól sikerült bált tartottak, amelynek jövedelmét a szombathelyi pin-

cértanonciskola és egyéb jóléti intézményeik javára fordították.

A borfogyasztási adó

Olaszországban is túl magas. A Borászati Lapok szerint ott is mozgalom indult meg a borfogyasztási adó ellen, mert az olasz szőlősgazdák a hektoliterenként kb. 8 pengő borfogyasztási adót terhesnek érzik és ezért ellene nagyobb mozgalmat kezdtek. Olaszországban, akárcsak nálunk, a borfogyasztási adó a községeket illeti s már ezért is érdeklődéssel kell kisérnünk ezt az olasz mozgalmat. Főleg a gyengébb minőségű borok fogyasztási adója ellen harcolnak.

Vidéki sérelmek.

Szövetségünk legutóbbi közgyűlésén a vidéki szállodás és vendéglősipart érintő számos kivánság, sérelem került szóba. A Szövetség kész örömmel vállalkozott arra, hogy a közérdekű ügyek sikeres és gyors elintézése érdekében illetékes helyeken meg fogja tenni a célravezető lépéseket. Közbenjárásunk kedvező eredményét mindig az hátráltatja, hogy a kérelmek, panaszok igen általános tartalmúak. Kérjük ennek folytán nagyrabecsült vidéki kartársainkat: méltóztassanak bennünket mindig konkrét kérdések elintézésénél igénybevenni, akkor a rendelkezésünkre álló eszközökkel szívesen fogjuk támogatni mind az egyeseket, mind a szakosztályokat. A közelmúltban történt meg, hogy a gy—i rendőrség eltiltotta a vendéglősöket, hogy kávé, teát szolgáltatassanak ki. Eljártunk az intézkedésre hivatott két minisztériumban s előterjesztésünk három nap alatt kedvező elintéztést nyert.

Adományok az Otthon javára.

A legutóbb érkezett következő adományokat hálás köszönettel nyugtázzuk:

Baldauf Mátyás 1000 P, A Jóbarátok asztaltársasága a felajánlott 2000 pengős alapítvány utolsó részletére 500 P, özv. Herz Péterné 400 P, Locker Ferenc 50 P, Zimmer Ferenc 100 P, Óbudai jéggyár 20 P, Zimka Rafael 5 P, Winkler Antal 30 P, Winter Hermann 150 P, Krajcs János 15 P, Hoffmann János 50 P, Horváth Nándor 36.56 P, Noll Miklós, Tatatóváros 20 P, Jankovich Aladár 30 P, Springer Henrik 20 P, Kecskeméti József 100 P, Steiner és Szimper 40 P, Juhász István 10 P, Czermann Ferenc 10 P, Weiser Jenő 5 P, Sándor Istvánné 20 P, Vizsgadijakból 35 P, Willburger Károly gyűjtése 168 P, Schrantz Mátyás 16 P értékű Borközpont Rt. részvényt.

A valorizációs pörök megindításának utolsó határideje.

Az 1928. XII. tc. 3. §-a értelmében átértékelés iránt az e törvény életbelépése előtt lejárt pénztartozás tekintetében csak a törvény életbelépésétől számított egy éven belül, ha pedig a pénztartozás e törvény életbelépése után jár le, a lejáratától számított egy éven belül lehet a bíróság előtt kérelmet előterjeszteni, ha csak a törvény a kereset megindítására rövidebb határidőt nem szab. A törvény 1928. április 1. napján lépett életbe. A rövidebb határidők már lejártak, az általános perindító határidő pedig 1929. március 31-én jár le.

Halálozás.

Varga Nándor ipartestületünk vendéglőstagja elhalálozott.

Grósz György ipartestületünk harmadik éven át volt pénzbeszedője és hűséges embere, f. é. február 3-án

60 éves korában hosszú, de türelemmel viselt szenvedés után meghalt.

Musil Frigyes vendéglős f. é. január 24-én 54 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt.

Vitéz Némethújvári Vilmos kartársunk 5½ éves aranyos kis fia január 28-án meghalt.

Mindenkinek

érdeke, hogy a pezsgőknél és habzóboroknál a legmagasabb hasznot érje el a mai nehéz gazdasági viszonyok mellett miért is szükségletét legelőnyösebben a készítményei minőségéről híres Nösner pezsgőgyártól szerezheti be.

Tudatjuk t. tagjainkkal,

hogy a világhírű SIDOL fémtisztítót hamisítják. Az eredeti SIDOL zöld mezőn piros korongban levő SIDOL feliratu címkéve! ellátott zárt palackokban kapható. — Amit SIDOL elnevezés alatt kimérve árusítanak, hamisítvány. Minden hamisítvány ártalmas, felmarja a kezét és rongálja a tisztítandó tárgyakat. A használatban nem gazdaságos és ezért sokkal drágább, mint az eredeti SIDOL. — Ennélfogva saját érdekükben kérjük t. tagtársainkat, hogy házalótól ne vásároljanak, hanem csak kereskedőtől, ha pedig 3 kg-os kanna SIDOL-ra van szükségük és azt esetleg a kereskedőnél nem kapják, úgy azt közvetlenül a gyártól (Telefon: József 316—19) vásárolják, ahonnan a SIDOL jutányos árban házhoz szállítatik.

A gróf Somssich Tihamér borgazdaság r. t.

jó hírneve a magyar vendéglős- és szállodásiparban már régi keletű, mert évtizedes múltja, s az általa forgalomba hozott számos borfajta mindenkor a magyar bortermelés legelső soraiban foglal helyet. A Somssich cég, hogy még jobban tudjon megfelelni az iránta megnyilvánuló bizalomnak, külföldi kapcsolatot keresvén, sikerült az egész Európában nagy keresetnek örvendő Fratelli Acossato torinói cég magyarországi vezérképviselését megszerezni. A Fratelli Acossato cég által forgalombahozott olasz Vermouth felülmúlja az eddig forgalomban levő összes Vermouth-borokat és mivel árban is versenyképes, így Kartársaink saját érdekükben cselekszenek, ha a Fratelli Acossato Vermouthot hozzák forgalomba.

A „Black-Flag“-rovarirtószer

az egyedüli, amely abszolút biztosan pusztítja el a svábbogarat, rusznikat, poloskát és egyéb rovarokat. — Nem is kell külön hangsúlyozni, hogy iparunkban milyen nagyfontosságú ez a tény! Szállodákban sok ember megfordul, a legnagyobb tisztaság és pedáns takarítás dacára is sok esetben megterem a poloska, az éttermek konyháiban és élelmiszeres kamráiban pedig elszaporodik a svábbogár. Mindkettő ellen biztos hatásúnak bizonyult a „Black-Flag“ nevű amerikai féregirtó por és folyadék, mint azt a M. Kir. Tud. Egyetem kísérleti intézetében, dr. Strössner Ödön egy. m. tanár által végzett kísérletek eredményét igazoló hivatalos bizonyítvány tanúsítja.

A „Black-Flag“ használata által a teljes rovarmentességet és ebből kifolyólag a közönség körében teljes rokonszenvet biztosíthat magának minden szállodatulajdonos.

Steiner és Szimper

szobafestők, mázólok, dísz- és templomfestők

Budapest, IX., Üllői út 57.

Telefon: József 306—29.

A „Black-Flag“ rovarirtószert Magyarországon forgalomba hozza a Wertheimer és Frankl nagykereskedő cég (Budapest, V., Hold-uca 6).

A Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete és a Magyar Szállodások, Vendéglősök és Kereszmárosok Országos Szövetsége mély fájdalommal tudatja, hogy diszalelnöke

méltóságos

Palkovics Ede úr

m. kir. kormányfőtanácsos, a Szent Sir- és a Szent Gergely-rend kitüntettje, a Vörös Kereszt díszérem tulajdonosa, a Szállodaiszakosztály, a Vendéglősszakiskola felügyelő bizottságának elnöke, a Magyar Szakácskör díszelnöke és örökös nagymestere, a Magyar Idegenforgalmi Érdekeltségek Szövetségének alelnöke, stb., stb.,

folyó évi január hó 27-én váratlanul elhunyt.

Iparunk egyik legerősebb oszlopát és legnagyobb díszét siratja benne, aki főképpen a magyar konyhának nemesítésével és hatalmas szakácsgenerációnak nevelésével szerzett elévülhetetlen érdemeket. Utolsó perecéig iparának és iparostársainak élt fáradságot, lankadást nem ismerve.

A magunk halottjának tekintjük és kihült tetemét a kerepesi temető halottasházából január hó 29-én délután fél 4 órakor kísértük nyugvóra a róm. kath. egyház szertartásai szerint a főváros által adott díszsírhelyre.

Budapest, 1929. január hó 28-án.

Emlékét hűséges kegyelettel őrizzük!

ELNÖKSÉG.

A Vendéglősök Beszerző Csoportja rt. igazgatósága, felügyelőbizottsága és tisztikara mély fájdalommal jelentik, hogy a részvénytársaság igazgatósági és végrehajtóbizottsági tagja

Méltóságos

Palkovics Ede úr

a volt Angol királynő szálloda tulajdonosa, magyar királyi kormányfőtanácsos stb.

folyó hó 27-én, este 8 órakor váratlanul elhunyt.

A megboldogult, mint alapító elnökünk, a vállalat alapítása óta a legnagyobb önfeláldozást, odaadó lelkesedést és ragaszkodást tanúsított vállalatunk irányában, s annak megalapítása körül szerzett hervadhatatlan érdemei arany betűkkel vésődnek vállalatunk történetébe.

Körünkből való távozása pótolhatatlan veszteséget jelent számunkra.

Folyó hó 29-én kedden délután 4 órakor a Kerepesi-úti temető halottasházából a róm. kath. egyház szertartásai szerint történt beszentelése után utolsó útjára kísértük a főváros által adományozott díszsírhelyre.

Budapest, 1929. január hó 28-án.

Emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni.

Vendéglői használatra

részfőzőedényeket, továbbá az összes használatos fémből készült felszerelési cikkeket legjutányosabban direkt a gyártótól szerezhethetünk be. E téren mindenki bizalommal fordulhat a pedáns munkájáról ismert Jancsurák Gusztáv-féle rézműves üzemhez (Bpest, IX., Ferenc-u. 39.) Az innen kikerült munka minden szempontból kifogástalan és legalább olyan, mint a külföldi nagyipar termékei, tehát már a nemzetgazdasági elv okán is megérdemli a pártolást. — Jancsurák Gusztáv fémárúüzeme a főváros két igen előkelő nagyszállójának állandó szállítója már hosszú évek óta, hogy egyebeket ne is említsünk.

Sárváron

a város központjában 60 év óta fennálló jóforgalmú, jóhírnevű vendéglő hosszabb időre nyugalombavonulás miatt bérbeadó. A vendéglő áll 3 szobából, kerthelyiséggel, 2 szobás lakás és mellékhelyiségekből.

Érdeklődni lehet Sárváron, Mária T.-u. 8. sz. alatt a tulajdonosnál.

Figyelem szállodák iránt érdeklődők!

Nagyon jól bevezetett elsőrangú szálloda Belgrád középpontjában, legmodernebb komforttal, 50 szoba az összes szükséges helyiségekkel, kávéház és kerthelyiség, egészen újonnan és elegánsan berendezve, szabad kézből, legkedvezőbb feltételek mellett eladó. Esetleg bérbe is vehető. Csak komoly érdeklődők írjanak „No 134“ jeligére Rudolf Mosse AG. Beograd címre.

TÖKÉLETES

AZ

Optima
JÁTÉKKÁRTYA

GYÁRTJA: **HAMBURGER és BIRKHOLZ**
PÁRI (NYOMDAIPARI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG)
BUDAPEST.

TELEFON I: 902-57, 903-46.

BOKOR és KOREIN

CÉGTÁBLAFESTŐK

Mindennemű villanyreklám speciális készítése

Budapest, VII, Rákóczi út 34.

Telefon: J. 418-19.

HÜTTL TIVADAR

PORCELLÁNGYÁROS

Budapest, V., Dorottya ucca 14.

Telefon: Nagy választék porcellán kávéházi és éttermi edényekből.
231-53.

Vendéglői és kávéházi tűzhelyek készítése, javítása, mele, víz szolgáltatásra való átalakítása szakszerű kivitelben, jutányos áron eszközöletnek.
Zöld József, V., Árpád u. 8. Telefon: A. 271-64.

ifj. GRÜNWARD MÓR

BUDAPEST, V., FERENC JÓZSEF RAKPART 6.

Ferenc József-hid közelében. Telefonszám: József 361-49.

Legnagyobb választék üveg- és porcellánedényekben kávéházak, vendéglők és szállodák részére.

Debreceni Gözfürész és Faárugyár R. T.

hajlított bútorgyára

egyetlen hazai hajlított bútorgyár

DEBRECEN.

Szállít mindenféle hajlított és kerti bútort, ú. m.: székeket, fogasokat, asztalokat, elsőrangú kivitelben.

Vezérképviselőt és bizományi raktár:

ROSENTHAL HERMANN CÉGNÉL

Budapest, VI., Révay-ucca 5.

Telefon: Aut. 224-35.

TELEFON: AUT. 866-64.

RÁZSÓ JENŐ

műbutor- és billiárdasztalos

BAKÁTS U. 4. BUDAPEST, IX., LÓNYAI U. 46.

Raktáron tart billiárdasztalokat és az összes vendéglői és szállodai felszereléseket.

A legfinomabb minőségű eredeti WELLNER és eredeti CLARFELD-alpacca evőeszközöket

12 havi részletfizetésre

a legkedvezőbb áron szállítunk

ALPACCA Áruforgalmi Vállalat Budapest, V, Bálvány-u. 16.
Árjegyzéket díjmentesen küldünk! Kérjük a házászámra ügyelni!

„THONET-MUNDUS“

EGYESÜLT MAGYAR HAJLÍTOTT FABUTOR-
GYÁRAK RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, BUDAPEST
IV., VÁCI UCCA 11/a.

Hajlított fabútorok

kávéházak, vendéglők, szállodák számára,
közismerten legelsőrendű kivitelben.

SCHAUMBURG LIPPE HERCEGI

Palackborok VILLÁNY Pezsgők

V., BÉLA UCCA 8.

TELEFON: 152-80.

Spórkönyvek cégnyomással drbja 8 fillér.

főkönyv, segédkönyv és az összes hozzávaló könyvek
legolcsóbban **BRUCK FERENCNÉL** papírüzlet és
könyvnyomda, Budapest, IX., Üllői út 95. — Tel.: J. 341-48.

Számtalan bel- és külföldi kiténtetés!
Magyarország aranykoszorus mestere!

JANCSURÁK GUSZTAV

rézműves
mester

Budapest, IX., Ferenc u. 39. Telefon: J. 308-47.

Főzőedények Gőzüzemű főzőkészülékek Üstök

Lenz Testvérek, Budapest

Alapítva 1864.

Déligyümölcs, friss gyümölcs, konzerváruk, gyarmatáruk
nagykereskedése

Főüzlet: IV., Ferenc József rakp. 2. Telefon: A. 841-05.
Fióküzlet: IV., Petőfi tér 5. — Telefon: Automata 870-03.

Cifka József

pincegazdasági cikkek
szaküzlete

BUDAPEST, V. KER., VILMOS CSÁSZÁR ÚT 48. SZ.

Borszívattyúk, szűrőgépek
és az összes borkezelési anyagok. Tel.: T. 228-92.

SZENT ISTVÁN PORTER SÖR

A POLGÁRI SERFŐZDE

PÁRATLAN KÜLÖNLEGESSÉGE

Kiadja: a Bpesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete. Felelős szerkesztő és kiadó: Kutassy Lajos.

Hüttl, Bán és Mihalik

ezelőtt

Első Magyar Üvegyár R.T. főraktára
Budapest, V., Vörösmarty tér 1.

Telefon: Automata 811-35.

*

Vendéglői, kávéházi és szállodai porcellán és
üvegáruk a legnagyobb választéka külön
erre a célra berendezett osztályunkban:

V., József tér 11. Telefon: A. 802-06.

Fővárosi Sörfőző R. T.

Fősör Maláta Pezsgő

és

Mátyás Király (világos)

sörkülönlegességei **mindenütt** kaphatók.

**Székek, asztalok, sörkimérő-
készülékek,**

Vendéglői berendezések

evőeszközök, billiárdok, porcellán és üvegáruk

FRIED ZSIGMOND és FIA

BUDAPEST, VII., KIRÁLY UCCA 39.

SVÁBBOGARAK, RUSZLIK

ellen teljes sikerrel használják az amerikai

BLACK FLAG

rovarirtószert. — Főlerakat:

Wertheimer és Frankl Budapest, V., Hold-u. 6.

Azonnal eladó

jóforgalmú vendéglő és szálloda, mely 16 év óta
fennáll. az összes berendezéssel együtt.
Nyiregyháza, Selyem ucca 1.

Jászberényi Bortermelők Első Pinceszövetkezte mint Rt.

Sajáttermésű prima olcsó fajborait minden mennyiségben szállítja.

Megrendeléseket elfogad.

Merkantil-nyomda (Havas Ödön) Budapest, VIII., Hunyadi ucca 43.

Főzőedény vásárlásnál kérje mindenütt a világ-
hírű szavatolt **tűz és saválló**

„SPHINX”-edényt

Főlerakat nagyban: **Holbik István** Bpest, Király u. 91.

ZIMKA RAFAEL

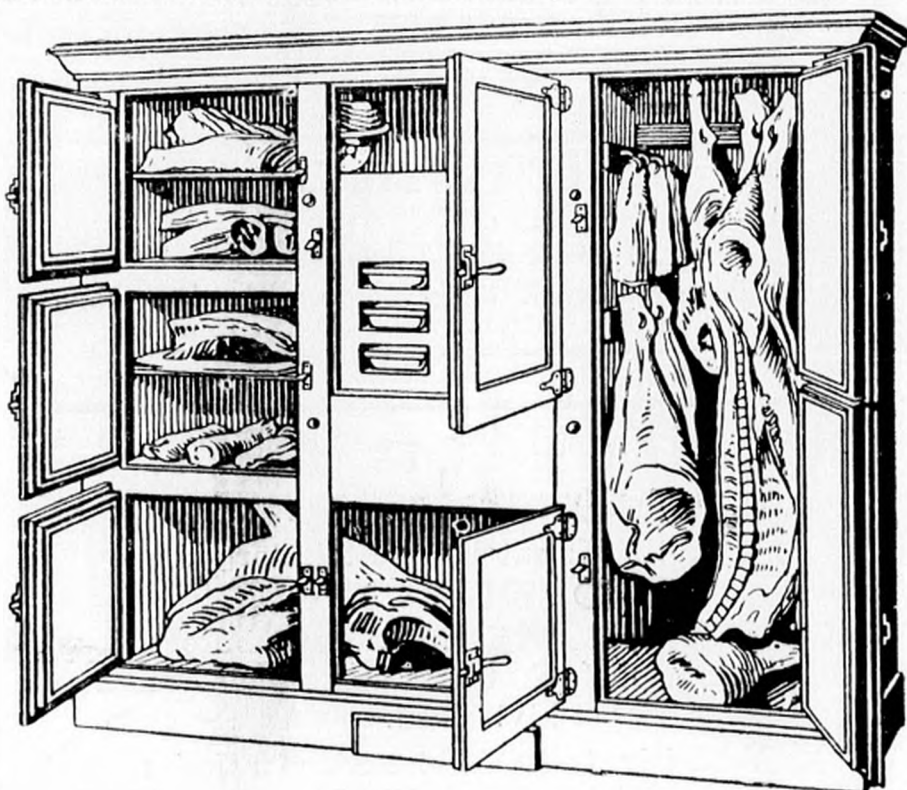
sütő

I. HORTHY MIKLÓS ÚT 7. — TELEFON: J. 328-67.

Előkelő szállodák és vendéglők szállítója.

KELVINATOR

elektromos automatikus hűtőszekrények és hűtőberendezések

Szállodai és vendéglői üzemek részére nélkülözhetetlenek!
KELVINATOR a modern hűtőtechnika legtekélyesebb alkotása!
Díjmentes költségvetéssel szolgál a magyarországi egyedárusítás
V., Vécsey ucca 4. Telefon: Aut. 268-49.

Kedvező részletfizetési feltételek!

NAGY IGNÁC pincefelszerelési cikk raktára

Budapest, VII., Károly körút 9.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát, u. m. borszi-
vattyúk, szűrőgépek, palackok, parafadugók, cim-
kék stb. Tel.: J. 115-15.

HAUER REZSŐ

CUKRÁSZ

VIII., Rákóczi út 49. Telefon: J. 425-04.